

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.05.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 10.05.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,35 САТИ

- Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:
- Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић
- Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић-Даниловић, Томић и Тодоровић.
- Одсутни су Рајко Даниловић, Никола Баровић, Оливера Фрањићевић, и Наташа Кандић.
- Надаље присутни браниоци оптужених адвокати Заклан, Продановић, Вукотић, Перески, Дозет, Ковачевић, Ђурђевић, Бељански, и Душан Машић.
- А одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран кога ће на данашњем главном претресу уз сагласност опт. Перића бранити бранилац адв. Вукотић.
- Те Вујин, Пилиповић и Мијатовић, као и Перковић и Травица.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче колегу Перковића ћу ја мењати.

- Кога ће на данашњем главном претресу уз сагласност оптужених Вујановића и Калабе замењивати бранилац адв. Перески.
- Одсутни су и браниоци адв. Калаљ, Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић и Рајић, као браниоци опт. Ланчужанин Милана.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја ћу мењати колегу Ђорђа Калања за опт. Ланчужанина и за Драговића.

- Те ће на данашњем главном претресу браниоца адв. Калања уз сагласност оптужених Ланчужанина,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

- Милојевића и Драговића замењивати бранилац адв. Ковачевић Снежана.

- **Одсутан је бранилац адв. Станојловић Бојан, те Јелушић Рајко.**

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Адв. Ђурђевић ће мењати колегу Јелушића, уз Ваше допуштење и сагласност његовог браника.

- **Кога ће уз сагласност оптуженог Ђанковића замењивати бранилац адв. Ђурђевић.**
- **Одсутни су и браниоци опт. Мугоша Горана, Илија Радуловић и Слободан Сташевић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко мења колегу Радуловића?

- **Те се у замену за браниоца адв. Радуловића јавља бранилац адв. Славиша Продановић, а уз сагласност опт. Мугоша.**
- **Одсутни су и браниоци адвокати Апро, Левајац и Перовић, а приступи бранилац адв. Бојков, те пуномоћник оштећених Баровић.**
- **Сви оптужени су ту каже судска стража.**
- **Катић, Љубоја и Мугоша су ту такође.**

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја се извињавам само у пола 12 ћу ја морати да напустим суђење, колега Перески ће ме заменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду, кад дође то на ред, онда ћемо о томе.

За данас смо позвали сведоке Вукосављевића и Војновића.

Јесу приступили? Јесу.

Позовите сведоке молим Вас.

- **Приступили су и сведоци Вукосављевић Драги и Војновић Милорад.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Војновићу, господине Вукосављевићу. Ја ћу замолити господина Вукосављевића да сачека у ходнику суда, односно у просторији за сведоке, док не чујемо сведока Војновића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави и да се

НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

саслушањем сведока Војновић Милорада и Вукосављевић Драгог.

Након што је сведок Вукосављевић упућен у засебну просторију приступи сведок Војновић Милорад.

Сведок МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Војновићу, да ли има промена у Вашим подацима, личним подацима које сте нам дали на претходном суђењу, то је било 24. новембра 2004. године у овом предмету? Нема никаквих промена ни везано за адресу пре свега, нема јел тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да нема никаквих промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Промена у адреси нема, да.

Са подацима као са записника од 24.11.2004. године, упозорен и опоменут и на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гођењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете у складу са сопственим сећањем, у сваком случају не смете ништа прећутати. Ја Вас само опомињем да сте у овом правцу својевремено у овом поступку положили и заклетву за сведока. Господине Војновићу да ли остајете при изјаву коју сте нам дали том приликом 24. и 25. новембра 2004. године у овој истој судници пред овим истим већем.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, остајем углавном у целини при тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете остајем углавном?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Остајем у потпуности, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок исказује да остаје у целости при исказу од 24. и 25. новембра 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господије Војновићу Ви знате да сте саслушани и у поступку, у оном издвојеном поступку везано за опт. Радак Сашу, ако се сећате тога?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо наћи и ту Вашу изјаву, то је било 09.11.2005. године, том приликом сте Ви дозволили могућност да сте прихватили било да сте прихватили предлог Вукосављевића било да сте прихватили предлог Вукосављевића, било да сте сами процењујући комплетну ситуацију и реакцију

Мркшића на информације које сте му пренели, како сте нам то објаснили и једном и другом приликом, да сте наредили да се повуче обезбеђење, односно војна полиција, Ваши војни полицајци са Овчаре, кажем то је било у предмету Радак.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволили сте ту могућност да то јесте тако било, па Вас сад питам да ли и при томе остајете?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Што се тиче тога ја остајем при томе, једино што могу можда да допуним и да кажем да није издато наређење од стране Каранфилова овоме Везмаровићу он сигурно се не би повукао одатле да није добио задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сад читам управо тај део Вашег казивања: «ја не кажем можда сам донео закључак на предлог Драгог да се обезбеђење повуче».

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пошто је наша помоћ одбијена».

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Можда, и сад то кажем исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ако се сећате и оном приликом смо о томе расправљали и извршили смо увид у тактичко-оперативни дневник Ваше бригаде где стоји констатација да сте наредили, дакле у ратном дневнику стоји констатација да сте наредили да се повуче обезбеђење са Овчаре, да је обезбеђење заробљених предато вуковарским територијалцима и повучена војна полиција са Овчаре?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја нисам директно тада био на Овчари када је наређено да се полиција повуче, ја сам послао Драгог Вукосављевића који је то урадио и ја сам после само констатовао и наредио да се то убележи у дневник да се зна да је војска повучена са Овчаре, наша, то мора да се прати јединица се повукла ту је и друго ништа нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања. Браниоци.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте га питали председниче али мени то није потпуно јасно о чему он говори сада, да ли је он донео наређење да се повуче војска или је њему неко наредио да то учини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нисмо схватили ни тада ни сада да је то њему неко наредио.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја мислим да он није схватио шта је сада реко, па питајте га у том правцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па слабо, али мислим да сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита ово да ли је Вама неко наредио да се повуче обезбеђење са Овчаре?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Онако војнички нико мени није наредио, једино што је Мркшић мени рекао ту шта ћеш ти тамо. Ја сам то разумео да не треба да одемо тамо, да ми тамо место није ни било. У међувремену је и Каранфилов саопштио овоме овде, тако да се то некако поклопило и сложило.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је и Каранфилову нешто рекао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја Каранфилова нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, сад смо у проблему неком, Ви причате о Каранфилову?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тада кад кажете Драгом Вукосављевићу да оде на Овчару, да се повуче обезбеђење, да ли Ви знате да је Каранфилов већ тамо и да је Каранфилов већ наредио?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Чуо сам после од Везмаровића, други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада у том тренутку да ли Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У том тренутку нисам знао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако је.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: А чуо сам од овога Везмаровића сутрадан, баш сам разговарао и занимао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, кад смо већ код тога, јуче смо чули овде Каранфилова, он апсолутно негира такво што? Он потпуно негира такво што, он каже да је 20. у поподневним сатима однео неки материјал који је пронађен на командном месту Јастреба, да је тај неки материјал безбедносни однео у Београд и да се више уопште у Вуковар није враћао. Дакле он негира тврдњу Везмаровића да му је било шта наредио у том смислу.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не могу о томе ништа да кажем, ја само могу да кажем из онога што ми је рекао Везмаровић и што ми је Драги Вукосављевић рекао. А Везмаровић је рекао да му је Каранфилов наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је било, то сте после?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у моменту када Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам био ја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у моменту кад Ви Вукосављевићу кажете да иде на Овчару у овом смислу да се Везмаровић повуче, ако добро схватам Ви за Каранфилова и његове наредбе у том правцу не знате још него тек касније.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Од Каранфилова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не од Каранфилова, од било кога? У моменту кад Ви Вукосављевићу кажете да иде на Овчару да ли знате да је Каранфилов већ тамо и да је то он наредио?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам знао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули за то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, нисам знао, чуо сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А јел Мркшић Вам рекао пре него што сте Ви то наредили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел Вам Мркшић рекао шта ћеш ти тамо, па сте Ви онда отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, добро, то је сведок рекао шта му је рекао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Кад сте Ви то дали наредбу да се војска повуче и кад је војска повучена?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Из Негославаца је Драги упућен на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било, бранилац Вас пита кад би то било?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Кад је то било временски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У временском смислу, тај дан кад би то било?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па ја не могу да се вежем тачно за час, за минут, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајмо на други начин.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У ратном дневнику стоји 22,35?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако стоји у тактичко-оперативном дневнику 22,35 је та белешка.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То сам и ја исто прочитао и дознао, али не могу тачно да кажем јел су они остали неки минут ту да осматрају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо пробати овако господине Војновићу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо пробати на овај начин, да пратимо след догађаја. Ви сте код Мркшића на реферисању, у које време?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Реферисање је било некако по мом садашњем сећању негде око 18 часова, после 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам отишао тамо после 18 часова, сад да ли је то било 18, 15, 20, не могу да се сетим, углавном свакодневно је било реферисање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то потрајало и кад сте Ви Мркшићу то рекли што сте му рекли, ваше информација и запажања и проблеме које сте имали на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам му пренео шта сам на Овчари видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али кад би сад то било, колико је трајало то реферисање тамо код Мркшића, нисте само тамо Ви него има?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није, тамо су и биле друге старешине из Оперативне групе Југ. Кад сам га ја известио ушао сам унутра, ја сам закаснио због тога на састанак, тако да због тога не могу да кажем тачно време кад сам дошао. Известио сам га шта сам видео, он ми је рекао то што ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте Ви после тога?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ту смо ми изашли после напоље једно време разговарали и тад је он мени рекао шта ћеш ти тамо, мислим да ми је он то рекао стварно у том тренутку искрено, с најбољом намером јер ја нисам имао никакав задатак, нисам учествовао и никаквој радњи ни ја ни моје јединице, да се не би шта десило.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Колико сте се задржали ту са Мркшићем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Колико сте остали са Мркшићем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Колико сам?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Остали временски?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Са Мркшићем?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Милораде, Војновићу, колико сте временски остали?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Са Мркшићем?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па то после реферисања је било, можда 20-30 минута испред зграде, не могу тачно.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И кад сте се вратили Ви онда?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Кад сам се?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Вратили у?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: На своје командно место?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: На своје командно место?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не могу да се сетим тачно, али знам да је се полиција већ вратила, ја сам дошао и онда сам то констатовао и рекао шта је било, не могу тачно времена. Овај се већ вратио.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па колко, два-три сата?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није било два-три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, морам колега да интервенишем у овом смислу, Ви нисте до сада говорили о томе да Вам је Мркишић рекао шта ћеш ти тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте до сада доследно у свим Вашим изјавама говорили да Вам је рекао немој о томе да ми причаш?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, то је рекао кад сам ушао унутра, то је реко прво кад сам ушао унутра, а кад смо изашли напоље и кад смо разговарали ја и он овде, овај о ситуацији да сам рекао да још не познам о чему се ради, откуд је та ситуација тамо, онда ми је рекао шта ћеш тамо, шта ћеш ти тамо. Нисам рекао, а ови ми је рекао исто остајем при томе, не да остајем него реко сам истину, он је одмахнуо руком и каже немој о томе да ми причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел с вама био тамо и Драги Вукосављевић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је са вама био и Драги Вукосављевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада на командном?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Негославцима?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На командном месту код Мркишића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте, Драги је дошао накнадно, Драги је дошао накнадно.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И кад је отишао он?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Драги је отишао нешто пред наш растанак, он је продужио на Овчару а ја сам продужио у командно место.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Војновићу, господине Војновићу, питаћу Вас то још један пут, мислим Ви или не можете да се сетите или дуго је времена прошло и нећу Вас о томе више питати временски, него јел су тачни подаци који се уписују у Ваш ратни дневник, или је то неко фалсификовао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не знам, наш ратни дневник ја.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Оперативни дневник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Оперативни дневник он се водио како се водио тамо, добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел се водио исправно?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Уз мање пропусте.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јесу тачни подаци ти из тог оперативног дневника?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Водио га један резервни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви као командант бригаде одговарате и за тај документ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, за тај документ одговара, углавном одговара начелник штаба и оперативни орган кога он одреди.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јесу тачни ти подаци који су изнети, које ја Вама презентирам сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте прилике ево бранилац Вас питао ово, имали сте прилике да видите шта је све тамо наведено у том тактичко-оперативном и ратном дневнику?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Имао сам прилике да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас бранилац пита ово, да ли је оно тамо, те констатације одговарају стварном стању?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Углавном оно је тамо поприлично тачно, можда уз неке пропусте, недостатке што је нормално, овај што је наведено, имао сам прилике да видим да је тамо уписано да сам ја наредио да се војска повуче, време неко које је било.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел то тачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мислим да је то време кад су они стигли.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е то Вас питам, кад су они стигли да је то време?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Кад су они стигли.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославце?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Негославце на своје место, где им је било место.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Немам више питања за сад, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Хтео сам да замолим да нам сведок изнесе своја сазнања о режиму кретања цивила, војника у то време на том подручју у смислу могућности уласка у град, изласка из града, како је то функционисало, да ли је то био слободан режим или је био некакв режим дозвола, да ли је било некаквих пунктова где се то контролисало, да ли је нека евиденција о томе вођена ко улази, ко излази, на који начин и ко је то чинио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте ово питање?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. Овај пре него што смо ми преузели команду и него што се гардијска бригада, односно Оперативна група Југ повукла из Негославаца, они су имали контролне пунктове које су контролисали, које су имали пропуснице и остало. Ми смо имали за своје непосредно обезбеђење на пријавницама, на уласку у команду и зграду. По њихвом одласку ми смо то онда радили, с тим што је једно време су припадници Територијалне одбране имали неке своје пунктове које су контролисали улазак и излазак док се то касније није све ставило некако под јединствену команду, пропуснице јединствене и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вршио те послове унутар ваше бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Код нас су те послове је углавном организовао после орган безбедности и начелник штаба, односно војници из војне полиције, они су били на пријавницама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо јуче Везмаровића у том смислу, он каже да такве послове његова чета није вршила?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па она није била за то намењена, али је било део приучених војника у саставу те чете који су се могли користити за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се водиле пита Вас бранилац, да ли су се водиле неке евиденције уласка и изласка из Вуковара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, ми нисмо водили, није ми познато да је неко водио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само се исконтролише да ли има?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Углавном је био када само ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарајућу пропусницу или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, када смо ми преузели одговорност онда су на тим пунктовима постојао можда неки телефон који је био повезан са неким дежурним оперативним и ако би неки био проблем углавном са пропусницом се могло проћи. Без пропуснице није требало или није смело да се прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би, ево пошто сте Ви остали на том терену до око 15. фебруара колико ми се чини?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, до 01. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 01. марта?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, 28. фебруара, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако би човек из Београда, из Србије тих дана по завршетку борби у Вуковару хтио да дође у Вуковар, где би добио пропусницу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Службена лица која су хтела доћи и могла доћи она су углавном била најављивана и знало се да ли је неко дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него грађанин, неки грађанин?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је избегао из Вуковара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Из претпостављене команде или неко од других то се знало, а цивилна лица која су долазила ја мислим да је негде постојало неко место у коме су се они јављали и где су они пропуснице обезбеђивали да би могли доћи овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које је то место?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па то углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па то углавном на улазу негде у Негославце је било. Друго, било је формирана команда места која је се бавила тим проблематиком са цивилима, касније по одласку гардијске бригаде из Вуковара. Значи није било ангажована 80. бригада, него је команда места постојала посебно која је решавала те проблеме са цивилима, уласка, изласка и не знам, повраћаја опреме и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда места?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Команда места, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је држао та командна места?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па команда места је држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нека војна јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не, она је била потчињена нама, она је била потчињена нама, али је била издвојена посебно да би то ефикасније се реализовало, проблеми са цивилима. Био је један потпуковник, он је покојни сад знам, из Београда, он је био тамо и знам да је имао место издвојено од нас да би ми могли друге послове да радимо, они су били издвојени и то се решавало са цивилима, ми смо радили наше задатке на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али која је то јединица којом је командовао тај потпуковник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је имао пар војника код себе у свом саставу и није он био сам, било је још са њим 3,4 старешине. Он је имао пар војника који су решевали ето те проблеме за цивиле, за изношење своје опреме из кућа и тако, које се тамо утврдило да је то његова опрема, да је то његова кућа, да то вреди да изнесе, са тим потврдама они који су добијали они су то могли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питамо ово нас занима о режиму уласка у сам Вуковар. Ево човек из Београда избегао, неко избегао из, мислим било је пуно људи који су избегли, из Вуковара у не знам јулу, августу, септембру избегли овамо у Војводину, Србију, у Београд.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад кад су чули да су борбе престале желе људи да се врате, да виде шта је са њиховим кућама, рођацима и тако даље. Да ли и где добијају какве пропуснице да могу ући тамо.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Могу да Вам кажем да је тога изузетно мало било у то време док сам ја био тамо, изузетно мало, али било је случајева. Углавном је то ишло преко тог командног места, команде места, у ствари звала се команда места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би било у Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Оно је било у Негославцима, после су се они пребацили у Вуковар исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковар?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било шта у том смислу у Шиду?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду да ли је било тако што организовано за људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Шиду је било на неком другом нивоу на коме ми нисмо могли ништа да утичемо, да спроводимо, а у Шиду је постојао неки центар коме су се јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него опт. Вујо Златар нам каже да је он, да се он у Вуковар вратио негде пред Нову годину, значи тамо крајем децембра и да је морао да се јави у Шид да добије пропусницу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Шиду је био центар, ја овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би ушао у Вуковар?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Неки које је постојао и тамо су се решавали неки проблеми, ја не знам који знам да је био, да је био пуковник један Петковић тамо који су решавали са неким људима у вези уласка пропусница и тако неких проблема, али ми са тим нисмо имали везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Јесам ли добро разумео да нам сведок, да кажем, онда то потврди, да режим кретања за све то време није био слободан, без пропусница се није могло ићи, јел тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло у Вуковар ући без пропусница, тада у то време, да мало обрнем питање браниоца, по Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не би требало, али било је вероватно улазака јер на сваком путу није био пункт, није било. Људи који су знали могли су обилазити то неким путевима, али не би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, колега Бељански.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли може да нам каже како се водио ратни, односно оперативни дневник, технику вођења? Ко је говорио том официру шта да упише у њега и како је то функционисало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се водио ратни, односно тактичко-оперативни дневник, да ли је, Ви сте рекли да је био човек који је задужен за то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он по сопственом неком нахођењу уносио констатације у то или му је неко наређивао шта да унесе у те документе?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, обично то човек треба да буде да је изверзиран за то, обучен да ради, а требало би неко да му то преноси шта он треба да упише и остало. Међутим сигурно је било примера и по сопственом схватању да нешто напише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као командант ајде да не кажем диктирали, али сугерисали, наређивали шта да се унесе, да се унесе нека Ваша наредба, да се прибележи неко Ваше наређење или нека друга активност?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам улазио детаљно у праћење и вођење ратног дневника, али можда на почетку је речено шта у њему треба да се води, шта да се уписује и који проблеми да се бележе. Све и свашта у ратни дневник се не пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Може конкретно да нам каже за податак за који смо ми овде утврдили да је уписан у тактичко-оперативни дневник, а то је да је војна полиција 80. моторизоване повучена са Овчаре у одређено време, ко је тај податак рекао да се упише у ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не разумем, ја слабије чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабије чујете, добро. Ево па ја ћу поновити, бранилац Вас пита да ли знате за овај конкретни податак из тактичко-оперативног дневника о коме смо ево већ и разговарали, ово да се повуче обезбеђење са Овчаре, да ли знате ко је конкретно наредио да се тај и такав податак унесе у тактичко оперативни дневник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не знам ко је тачно то наредио, али знам да сам ја наредио да се полиција уведе, а ко је то увео да ли човек који је то водио или неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Човек који је то водио, како је могао доћи до сазнања да је сведок издао наређење?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како је могао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Како он може доћи до сазнања да сте Ви дали неком наредбу тог типа?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Неко му је рекао. Не може унети што је измислио, неко му је сигурно рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко то може да му?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Може да му каже начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Може орган безбедности да му каже. Може да му каже оперативац, па и позадинац ако је нешто битно за јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Може неко и други да Вам каже из команде бригаде, помоћник за морал и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац да ли сте конкретно Ви тражили да се то унесе у дневник на тај начин?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не могу сада тога да се сетим, видио сам у ратном дневнику да је, да стоји да је то писао Премовић, да сам ја рекао да се повуче војна полиција са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да он то не би измислио.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јел видео и време које је уписано, јел се сећа које време стоји тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видео је и мало пре одговорио, он мисли да је то уписано кад су они већ дошли.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Кад су они дошли, разместили се и можда када се тај командир ушао у команду да се јави.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли може да прокоментарише само једну ствар која је овде речена више пута, па ме сад интересује његово виђење такве ситуације. Наиме, нама је Везмаровић рекао да је отишао, по његовом сећању, ако сам ја добро запамтио око 22 сата са Овчаре са војном полицијом. Нешто слично нам је раније, истина он још није саслушан, али то је спомињао и Јан Марчек да је видео да се војна полиција отприлике у то време повлачи са Овчаре, касније време још од тога је уписано у ратни дневник, а по свему судећи то је већ време када су на Грабову почела стрељања. Да ли може да прокоментарише чињеницу да постоје подаци да су војни полицајци из његове јединице евентуално били у обезбеђењу за време стрељања на Овчари и да ли је то могуће?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ви морате да ми кажете поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ви мора да ми кажете поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули браниоца?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па онако, нисам баш све разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита ово да прокоментаришете?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прокоментаришете да би се евентуално могло закључити на основу неких података да су ваши војни полицајци на Овчари управо у време када су стрељања заробљених већ почела?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не отишли, него да су тамо присутни у време када су стрељања већ почела?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, мислим да то није сигурно да су били тамо. Они су се повукли раније и отишли и вратили се у своје командно место. Они нису били присутни када је то стрељање почело, то је сигурно. Ниједан, ја колико знам, а мислим да познам, бар сам после ето тога разговарао и са Вукосављевићем, Везмаровићем, то никад нисам чуо, сад то први пут чујем да ли је могуће то није било, а да је раније било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац, колега Бељански ово са разлогом пита зато што, ево сад ћу мало да нарушим неки концепт али да искористимо прилику пошто сте Ви ту, у претходном поступку када смо саслушали сведоке сараднике и један и други су тврдили да су стрељања почела у сумрак, у сумрак, 22 или 22,30 је јако, јако временски далеко од сумрака?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ дубока ноћ, па због тога колега Бељански, чућемо шта ће нам сведоци сарадници рећи касније, још их нисмо саслушали у овом поступку.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја овај колико знам, дакле ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би то било тако, онда би се могло закључити ово како колега Бељански каже да су ваши војни полицајци тамо, а стрељања већ почела?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја колико знам, са сигурношћу тврдим, да сам ја отишао што каже овај сумрак, мрак, после 18 доле код Мркшића и колико знам да су полицајци се вратили, напустили место хангара Овчаре пре 22,00, после сам чуо негде 21,30 – 21,45, како је већ то ко говорио, али тамо нису били, они су били враћени у своје место, у Негославце и сигурно тамо нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, колеге браниоци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оно што мене занима да нам каже сведок као командант 80. моторизоване бригаде крагујевачке у то време, везано за та претпочињавања, ако добро употребљавам израз његове бригаде гардијској бригади у оквиру оперативне групе Југ, како иде то са наређивањем према војној полицији, његовој бригади или конкретно да ли војној полицији 80. моторизоване бригаде може да нареди орган безбедности из гардијске бригаде или пренесе неко наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели ово питање заменика?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам, јесам да. Овај ја сам то већ рекао, ми смо се у Вуковар, у Негославце почели долазити од 06-07. октобра па тамо до 10-11. смо се формирали. У међувремену, већ један наш вод војне полиције је отишао раније у састав гардијске бригаде, ја не знам ни где је био, али је био њима претпочињен. Што се тиче претпочињавања других јединица то је све по наређењу команданта Оперативне групе Југ да ја сад не понављам ко је коме шта и да не погрешим што сам говорио углавном били су претпочињене јединице и остала овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комплетна бригада била претпочињена?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, није комплетна бригада, није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него неке јединице бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, делови неке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај остатак војне полиције са Везмаровићем, да ли је то било претпочињено?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Та чета војне полиције није била претпочињена, овај гардијској бригади и није била надлежна за задатке које је ту радила, а орган безбедности претпостављене команде може да пренесе наређења командиру чете војне полиције потчињене команде тако је то уходано, тако су то они и разумели и схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да пренесе наређење него да ли може да нареди?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да нареди, може да нареди, да овде тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули смо овде јуче Каранфилова који каже то није тачно, они као орган безбедности не може да нареди.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, ја сад овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту функцију орган безбедности нема он то тврди.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сад нисам био јуче ту, али читао сам сад у путу «Дневник» па видим да је био Каранфилов јуче и Везмаровић, мислим да Везмаровић то није тако рекао, него је он рекао сигурно да му је наредио Каранфилов да се повуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не причамо сад о томе је ли му наредио или му није наредио, сад питање заменика је да ли Каранфилов може или не може?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може Каранфилов да нареди?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Каранфилов је могао у то време да му нареди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је могао да му нареди?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Зато што је он претпостављена команда и орган безбедности из претпостављене команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сад ме интересује пошто је сведок овај пут рекао да та његова јединица војне полиције или та чета која је била тамо, није претпочињена гардијској бригади, па сад како може тај из друге бригаде да нареди војној полицији, односно чети из његове бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мого је да нареди пошто је он био прво најстарији старшина, орган безбедности са овим Вукашиновићем, а тако је некако у

пракси је да потчињене јединице и органи безбедности војне полиције извршавају наређења претпостављеног органа безбедности. И мислим да је то било некако у складу са Драгим, да је Драги знао исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоје паралелне да кажем, паралелни путеви и командовања с једне стране и безбедносних структура са друге стране? Да ли постоје две линије командовања?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па по правилу не постоје две линије командовања, а постоји опет посебна линија органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете постоји?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не постоје две линије командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, али опет нека линија органа безбедности увек је функционисала у тим примерима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Каранфилов нам каже да постоји та друга линија али је она саветодавна, она је саветодавна, руководна?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Стручна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стручна, е тако, у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у смислу командовања, јединицом командује само њен командант, а органи безбедности сугеришу, саветују, процењују и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Знате шта, овде бар да рашчистимо то, овде Каранфилов је рекао јавно и изашао како је мени причао Везмаровић, заробљеници од сада припадају под надлежност Територијалне одбране, војска овде више нема шта да тражи, јел то довољно да Везмаровић схвати да не треба да буде ту и да иде назад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Везмаровић и раније примао нека наређења од Каранфилова, конкретно за митнички батаљон?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да ли је примао нека наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је и раније био у ситуацији да прима наређења од Каранфилова?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па ја сад не могу то да тврдим за нека питања не знам, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за митнички батаљон, да Вас подсетим господине Војновићу, ајде сад се враћамо на неке друге ствари, а Ви сте рекли да остајете при Вашем казивању и па и у том делу значи, Ви сте то рекли да је везано за митнички батаљон, да сте га Ви тамо сместили са Везмаровићем, да сте одабрали ту просторију, тај простор и тако даље, говорили сте и о активностима Каранфилова. Везмаровић нам каже да сте Ви упознали њега са Каранфиловим и рекли му да прима од њега наређења, да је обезбеђивао тај митнички батаљон целу ноћ, и тако даље и тако даље. Па би се дало из тога закључити да је он и раније примао наређења од Каранфилова?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Каранфилова ја изузетно мало сам познавао и сад када би га видео могао би овако мало да претпостављам да ли је или није то, али не знам, није то митнички батаљон био то је била митничка једна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митничка група, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, добро, коју смо ми искључиво обезбеђивали старешине команде 80. бригаде, да ли је ту био Каранфилов ја не знам, али ту смо ми искључиво обезбеђивали и никаквих проблема није ни било, ја сам издао задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо. Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И никаквих проблема није било када смо ми одлазили, да ли је био Каранфилов долазио или неки други орган безбедности, не знам. Ја нисам био тамо стално, а можда и доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово смо већ питали неколико пута, сведок је нешто говорио око тога, али ајде да пробамо да то рашчистимо, па ако је могуће данас овде, ако у том дневнику што је рекао бранилац Бељански и бранилац Заклан, пише да је у 22,35 повучено обезбеђење са Овчаре, шта то значи, да ли је то тренутак када га писар уписује у тај дневник или је могуће да се обезбеђење повукло касније па да он то упише накнадно или је могуће да се обезбеђење повукло раније па да он тада пише тај део? Ко је тај, значи тај час и минут који се уписује?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Обезбеђење се повукло раније сигурно и кад се јединица вероватно разместила у свом месту, оставила оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ трећи пут.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Сместила, можда је војска упућена на спавање, тај се командир јавио и рекао ми смо се вратили из Овчаре.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је један део јединице претпочињен гардијској бригади, да други део није, да је ова, како се зове, војна полиција није претпочињена и тако даље. Па сад ја питам, ова оперативна група Југ, да ли се, да ли јединице које се налазе у оперативној групи Југ, дакле све те јединице, да ли су дужни официри да поштују виши чин из оквира оперативне групе Југ, значи оперативну групу Југ чини овај и онај и онај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. Не може.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли све, дакле имамо јединице није говор о претпочињавању, него сви сте чланови оперативне групе Југ, е у оквиру оперативне групе Југ да ли су нижи официри дужни да поштују наређење виших официра из оперативне групе Југ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Постоји правило и принцип једностарешинства. Ја као старешина или неко ко је дошао из оперативне групе Југ, а стаје у јединицу не може да да наређење некоме потчињеном ако он не чини неко кривично дело и неки пропусте не прави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није кривично дело, то знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није кривично дело.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него иначе онако.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па поштовање постоји, нормално да постоји, али не може нико да му промени задатак него који тај човек има, из друге команде кад дође. Поштовање постоји, а ако има командир чете један задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите госпдоне.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не може да га промени неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу имате командира неке ваше оклопне чете.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему старешина?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Командант батаљона, његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант батаљона?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему као старешина, непосредно? Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Њему је командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па Вас пуномоћник пита, ја сад то сад мало покушавам да нађемо неки пример и сад дође неки старешина из оперативне групе Југ, из штаба оперативне групе Југ, да ли он може да нареди вашем командиру чете?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако је мајор а овај капетан или обрнуто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може нешто да му нареди?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не може, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регуларно наређење о ангажовању јединице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не може да му нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не може да му нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не може?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па не може да нареди јер он не зна који има задатак командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле та наређења морају опет ићи преко Вас и Ваше линије командовања?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте, преко линије командовања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да Вас питам, а како је могао онда овај да послуша Каранфилова, сад сте рекли да је овај послушао Каранфилова, Везмаровић, како га је послушао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Зато што је Каранфилов изашао и рекао јавно, Територијална одбрана узима надлежност над ратним заробљеницима и војска нема шта да тражи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па чекај, али што га слуша кад он нема везе са њим? Мора да иде преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у обавези да поштује то наређење?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не, дошао је и Драги Вукосављевић је кренуло је наређење исто и моје после, то је било после.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сад чекај, сад јел ишло то преко Драгог Вукосављевића или директно Каранфилов наређује Везмаровићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је овде тврдио да је послушао наређење Каранфилова, а Каранфилов негира да је такво наређење дао. Каже ја не могу ни да му наредим. Ви сад кажете да он не може да му нареди, али ето.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Наредио му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај га је послушао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај каже да уопште није ни знао ко је Каранфилов, само зна му чин.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ко, Везмаровић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Везмаровић.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да је Везмаровић познавао Каранфилова мислим боље од мене, а.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није га лично знао, али је знао чин, није знао коме припада.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја га нисам познавао искрено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није знао коме припада и то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мислим Каранфилов, Везмаровић је њега послушао пошто је овај иступио и рекао јавно да се заробљеници, нису у надлежности више војске.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да се може војска повући.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја то разумем и то баш зато Вас питам, па као онда мало пре сте рекли на питање председника већа да не може то, како је онда могло?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не би требало, не би требало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па што је онда Везмаровић урадио то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па зато што је овај изашао и рекао да, саопштио јавно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сад вртимо се у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не вреди. Колега Дозет?

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Па ја ћу опет да поновим оне примедбе из оних претходних, из претходног поступка да опет расправљамо о нечему што са самом оптужницом нема везе, али чисто сам понукан да се укључим у ову назови дискусију. Да се поштовало правило о коме прича сад и овај сведок и ови јуче, овај, како се зове Каранфилов, не бисмо ми данс ни седели овде, дакле, правило службе да се поштовало. Молио бих га да не прича више о правилу службе него оно што се стварно у животу десило. Ја имам само једно прагматично питање. Да се овај сведок, као командант бригаде, нашао у ситуацији у којој се нашао Везмаровић и да му је дошао Каранфилов као орган безбедности, а ми знамо који су односи органа безбедности и свих осталих старешина, и да му је рекао немаш ту шта да тражиш, заробљенике преузима ТО, да ли би се повукао или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели шта Вас пита?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви били тамо, а не Везмаровић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Сигурно би сагледао ситуацију и не знам да ли би поступио као Везмаровић, али сигурно би своју војску заштитио и одатле извео. Пошто нисмо имали задатак, Везмаровић и никакав задатак није добио од никога, он није био надлежан да обезбеђује ратне заробљенике тог тренутка.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Господине председниче ја би молио конкретно да одговори, да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сигурно бих.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Каже сигурно бих заштитио своје војнике.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Од чега да заштити своје војнике?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам старији од Каранфилова, моја је јединица и он не би могао мени да нареди по чину.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Не би могао да нареди, ја само питам да Вам је дошао и рекао преузима ТО треба да се повучете, да ли би се повукли или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја кажем ја сам старији од Каранфилова, тада био по чину и по положају и он не би уопште мени могао да нареди.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Господине пуковниче, да је Каранфилов водник из безбедности Ви би се повукли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас бранилац нешто друго Вас пита. Бранилац Вас пита нешто друго. Не да Вам нареди, него да ли бисте се Ви у таквој ситуацији Ви тамо да сте били да ли бисте се повукли са војском или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па сад у овој ситуацији кад човек размишља не знам шта би било тада, то је сада другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић, Ланчужанин?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок сутрадан, по значи, по завршетку овог што се десило на Овчари и тако даље, да ли је сутрадан можда био код пуковника Мркшића, па да му је реферисао нешто или уопште био у команди, сутрадан, значи, после тог 20. када је чуо шта се то десило, пошто је рекао да је одржао састанак, има то у прошлим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао, али.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, сутрадан, да ли је био, значи после Овчаре, после тога што се издешавало, значи, повучена је војна полиција и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да остаје при том делу свог казивања, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, па сада питам, да ли је сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако Ви инсистирате, кажите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да ли сам ја био на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сутрадан били са Мркшићем и?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На реферисању неком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неком реферисању, да ли је било приче о овоме и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам, редовно реферисање је било сутрадан код Мркшића, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче око овога?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око Овчаре, око дешавања на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није било говора, око Овчаре, не могу тачно да се сетим. Знам да је он наредног дана, сада, да ли тога дана, да ли другог наредног, само углавном рекао да ће доћи истражна екипа, истражни органи, да ће то да испитају, да се види, сви су знали о чему се ради, да се обезбеди смештај тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ће да испитају?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да се обезбеди смештај за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ће да испитају истражни органи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: За истражне органе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да ће истражни органи да испитају?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, поводом догађаја који се десио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Мркшић рекао Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, он ја мислим да је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада први пут чујемо, да Вам право кажем. Ви сте нам у прошлом поступку рекли, ево мени сада нешто рачунар, изгледа да се прегрејао, али, па не могу да, Ви сте нам, до сада сте нам Ви говорили овако, да сте од некога из Негославаца тамо сутрадан ујутру чули шта се десило на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте у том смислу са Вашим старешинама, на неком Вашем јутарњем информисању, колегијуму или не знам ни ја што је то већ, да сте о томе причали, да сте рекли да се тако што не би десило, поновило и слично и да никакве приче више око тога.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није било код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, ни код Вас, ни код Мркшића, ни било где друго, а сада нам кажете како?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не, он пита мене, да ли сам ја Мркшића известио у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас пита, да ли сте сутрадан били са Мркшићем, да ли је било приче о овоме, а Ви кажете, Мркшић Вам је рекао доћи ће истражни органи да то испитају?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам са Мркшићем сутрадан био, сваки дан, приче о томе није било. Не могу да тврдим да ли тај дан или наредни дан, Мркшић је рекао да ће да се обезбеди простор и смештај за истражне органе. Ја не знам господине Тодоровићу шта Ви хоћете да Вам кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви кажете, није било приче око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте колега Тодоровићу.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја стварно, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, сада малопре рекосте да је било приче, да је Мркшић рекао доћи ће?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Било је приче у команди 80. бригаде, ја сам им пренео то што сам чуо шта се десило. На командном месту код Мркшића тог наредног дана, ништа није било говора, али вероватно други наредни дан, имам записано, рекао је и пренео својим органима, да се обезбеди простор за смештај истражних органа у вези тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези тог догађаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ништа он није рекао из тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сада кажете, у вези тог догађаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: А шта би могло друго да буде, осим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уследила је после санација, уследила је санација терена. Знамо да су ишли истражне судије, патолози и тако даље, купљени лешеви по Вуковару, прављени увиђаји, знамо ми то.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ми смо патологе имали на терену на лицу места и то је рађено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сада нешто ново заиста, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, када смо већ код тога, нисам тражио то да ми одговори, али када је већ код тога, да ли сведок зна истражног судију Алимпића код кога је давао изјаву? Да ли га зна из оног периода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то битно, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Битно је, зато што је он био тај истражни орган који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, био па био, па шта?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, па он је тај који је требао да испита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су, знамо Вујовићу да су били и Алимпић, можда и колега Ђурђевић, не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само што је овај био са посебним задатком, зато што је он рекао што ја понављам, да зна да нисам био командант територијалне одбране, што је мени изјавио, али нећемо сада о томе, у истрази.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам зашто је овде сада нешто испало нејасно и шта Вам сада није јасно?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам ја то ни питао.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам код Мркшића био наредни дан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је био, извињавам се?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам био, био у његовој команди. Није се причало ништа. А наредног дана рекао да се припреми, да ли је то било 21-ог, 22-ог, да се припреми простор за долазак истражних органа и смештај у Негославцима. Ја сам то повезао да је то због тога, ако Ви не знате неку другу, можда Ви имате нешто друго, ја не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам ја то питао, али нема везе.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јер друго ништа није било у том тренутку и простору да се дешавало, да су долазили истражни органи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна када и да ли је пуковник Мркшић био код генерала Кадијевића на састанку?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, ја сам, овај, нисам ни знао када је отишао овај пуковник Мркшић код генерала Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је уопште ишао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: А то сам чуо да је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да је ишао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да је ишао он, Мирољуб, не знам, Мркшић, да, то сам чуо, али не знам. Нисам ни знао када су отишли и када су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је сада на крају наредио да се, да ли је сведок наредио да се преда територијалној одбрани заробљеници, пошто је споменуо да је начелник штаба могао то да нареди, а прво питам ово, па онда ћу даље? Да ли је сведок наредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита Вујовић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви наредили Вукосављевићу да оде да пренесе Везмаровићу да се заробљеници предају територијалној одбрани?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То је пренео Каранфилов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ништа, да повучем војску своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да повуче војску, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је то чуо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Једном приликом је сада у сведочењу сведок рекао да је то могао да направи начелник штаба, да се уписују подаци у ратни дневник и тако даље, па је споменуо и начелника штаба. Ко је био начелник штаба?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Начелник штаба био је Раде Даниловић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где је Раде Даниловић био пре тога распоређен?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Раде Даниловић у то време није био тамо, био је у неком околном месту, не знам ни ја сада тачно село како се зове, али тог тренутка, он тај дан ни наредни дан није био ту.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, вратићемо се на то. Има изјава чак и код њега да је он распоређен у први батаљон, у први батаљон, значи који је био под командом ОГ Север. Да ли је то истина, значи под другим корпусом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даниловић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Командант батаљона је био Суша, не знам, капетан Суша, био је негде у Борову Населу размештен после тога, то знам, даље не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, имамо нека сазнања, пошто се сада не могу позивати, да је он био на Лушцу смештен, па да ли има сведок, да ли га то подсећа на нешто? То ћемо доћи касније, има у претходном, али не могу се позивати, да је био на Лушцу, да није обичај значи да заменик штаба буде у саставу батаљона, али специфична је ситуација, па је он био тамо распоређен. Да ли имате сазнања таква да је он био на Лушцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо тиме, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах одговарам, само, да ли има то сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Шта добијамо са тим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добијамо са тим што је Аркан на Лушцу. Начелник штаба је Даниловић, он је значи у ратном дневнику стоји да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Аркан на Лушцу, па шта?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И после тога, он је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Аркан на Овчари или није на Овчари, то нас занима. Да ли је Аркан претходно био на Лушцу, да ли је његов начелник штаба био тамо, не занима нас уопште. Само нас занима, ту ноћ да ли је, да ли тврдите да је Аркан био ту ноћ на Овчари са његовим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта је, када морам сада да говорим, ја могу на основу овога, ја не знам, да знам шта се десило, ја бих рекао. Ја на основу ових података ове четири године што скупљам, ја Вама дајем информације и слажем коцкице о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, господине Вујовићу, господине Вујовићу, информације се, информације се добијају па се информације проверавају. Нико никада, колико ја знам у овој судници није рекао да је Аркан био те вечери на Овчари, нико.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овако је рекао Борисављевић: «даћеш их, даћеш их, капетане».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је било на седници владе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, ја Вам кажем, ја не могу да изнесем, ја на основу ових сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о Овчари, дајте да се вратимо на тему.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Даниловић је био са Арканом. Да видимо ко је направио пропуст, ко је наредио, ко је рекао. Ја сам рекао, у свом предлогу сам дао, да се предмет Александра Василевића овде достави, да је Аркан био значи на Лушцу, да су аутобуси кренули према Борову, односно према Осијеку, где би требали свратити на Лужац где је био Аркан. Аркан долази на састанак, окрећу се аутобуси, даћеш, даћеш, капетане. Раде Даниловић који је са њим, који је начелник штаба, командант логора Овчара, зато питам у вези Даниловића, да не дужим, дугачка је прича и могао бих ја сада да причам сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо да је дугачка прича.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: О томе се, значи, све има везе, Аркан, значи Раде Даниловић, са разлогом питам, не кажем да је Раде Даниловић, ја нисам ту јавни тужилац, нити ме интересује, да Вам искрено кажем. Ко зна шта је кога натерало на ово да направи, нико не оправдава ово што се десило, али зло је са свих страна било. Али, ово што се нама ту товари, то нема везе са истином. Могу сада наставити даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, али везано за тему.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Раде Даниловић, да ли је био на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Раде Даниловић није био ту вече на Овчари и наредни дан, сигурно. Он је био, не могу да се сетим сада имена од тога села, али био је подалеко од Вуковара и он уопште није био присутан ту. Друго, ја нисам видео ни Аркана, ни Хацића, овај, ни тога дана, ни наредних дана, ни пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто има да се за команданта логора поставља Раде Даниловић, у ратном дневнику, само мало, извињавам се, место Грабово, да ли је тако, ништа вратићу се касније.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не могу сада да се сетим села где је био Даниловић тамо са једном јединицом, али сигурно није био тамо, тих дана.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, идемо, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грабово, Јакубовац?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није, није.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, нема везе.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али гарантовано није био тамо, био је подалеко и он је исто чуо други дан када је дошао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По одласку 80. моторизоване бригаде, која јединица је дошла на подручје Вуковара, да ли сведок зна?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Шта, у којој јединици?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Која јединица је дошла на подручје, или боље прво ово питање, по одласку 80. моторизоване бригаде, када се сведок вратио назад и постао командант одбране града, командант града?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Даниловић Раде?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: А ја?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Колико је прошло од одласка до повратка Вашег?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам се вратио 28. фебруара, негде око 07., 08. сам се вратио поново у Вуковар.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Којег, марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригада се вратила крајем фебруара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не, не, само ја, остала је команда и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бригада, људство?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Бригада је враћена комплетна у Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, значи, бригада је враћена крајем фебруара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, 14. јануара бригада враћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остала је Ваша команда, остала је Ваша команда и Ви се вратили 07., 08. марта?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да и ми смо после неке одреде имали, од њих формирали обезбеђење и тако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа, која јединица је заменила 80. моторизовану бригаду?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај, био је одред Стара Пазова, па су се ти одреди мењали, после је дошао одред из Велике Плане, овај, била је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то битно, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте то мени рекли чим сам ја командовао, Ви сте ми поставили питање, чега сам ја био командант, ја кажем ничега, нисам добио

формацију. А сада видите одговор, да до петог месеца није уопште била територијална одбрана, до формирања зонског штаба који је био јачине корпуса и који је тек онда имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте ми то поставили питање, чиме сам командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питао Вас, чиме сте Ви то командовали, наравно, а што је то битно, зашто је сада важно то која је јединица у марту месецу или крајем фебруара?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте ме јуче питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошла уместо 80. моторизоване?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте ме јуче питали које, ја сам рекао не знам, ево сада да питамо човека који зна.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам ја која је дошла јединица, није она дошла, била је ту.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте ме питали која, кажите Ви Вујовићу, која је то јединица дошла, ја рекох, не знам. Ја сам био Секретар народне одбране, напустио сам, сада сведока само да питамо, да ли је то, ево добио сам информацију, «04. јул», касарна Топчидер, да ли је био тамо пуковник Вучић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја знам да је била тамо јединица у Петровцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, немојте одговарати ако нисте добили одобрење.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок рекао да су биле команде места, тамо на том подручју, значи то је све постојало. Где су те команде места биле, у Вуковару, у Негославцима, да ли сведок зна? Значи, да ли су то команде из Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како командна места?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Рекао је сведок да је било командно место у Негославцима, па је пребачено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командно место?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, да, после значи 1992. године, тако је сведок изјавио. Опет идем на оно, само да Вам кажем, да ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање, 1992. година, одбијам питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих замолио онда само, да Вам одговорим нешто што не знам, а сведоке то питам, а Ви не дозвољавате. Шта се подразумева под термином, под термином поседовање, на пример, положаја, шта то подразумева, поседовање положаја? Да ли је то, да објасним ако сведок не разуме, да ли је то запоседање положаја који је заузет или напад, заузимање положаја, па онда, или то је запоседање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком контексту је то питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах, само да сведок одговори, па ћу Вам одмах, овај, у контексту да ли је запоседање, да ли се то излази, значи на положај који су смена као страже, значи на већ поседнуте, на већ заузете положаје, па онда долази јединица да поседне те положаје, разумете, значи не у току борбе да заузме, па онда да остане тамо, да ли сведок разуме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да ни сведок, а слабо ко и од осталих у судници.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесте, ово је од значаја, сада ћу, ево. Одмах ћу Вам из ратног дневника прочитати, овако, сада се ни ја нисам добро изразио, шта да радим. То је значи 18.11. у 7 часова, ратни дневник 80. моторизоване бригаде, каже: «ноћ протекла мирно», па каже: «за данашњи дан је предвиђено да трећи моторизовани

батаљон, одред ТО Стара Пазова поседне положаје» и тако даље и тако даље, «да поседне положаје до реке Вуке». Да ли то значи, значи само да запоседне, ништа се односи на напад неки, или је то само да поседне заузете положаје, обезбеђење као и то, да ли то значи поседне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је то битно, господине Вујовићу везано за ово о чему ми судимо?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 18-ти, у 7 сати ујутру. Није Вам јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 18. у 7 сати ујутру.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, 18. је Вуковар ослобођен, 18. је болница била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам, па шта?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведоци говоре да је 19-ог се сишло у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али ово односи се на сасвим другу локацију, другу јединицу, о чему причате?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Какву локацију, то је Вуковар, центар града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, сведока питам само, шта је то запоседање положаја, да ли је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, одбијам питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Онда морам објаснити, па ћу онда тражити одлуку већа. Овако, као прво и основно, говори се, помера се датум да је 19-ти, значи сишло се у центар града. У ратном дневнику, значи 80. моторизоване бригаде, 18.11. у 7 часова, каже да се поседну положаји значи до обале, десна обала реке Вуке, па каже, у 10 часова је запоседнут положај, каже, десно од Бошко Буха насеља, мог, насеља где ја станујем, до улице Маршала Тита. Улица Маршала Тита, ја бих Вас молио на карти да покажете, да видите где је Маршала Тита, то је центар града. Ћани у својој изјави, Ћанковић Мирослав каже да је 17. навече забио заставу у хотел «Дунав», спуштену у центар града. 17. је ослобођен Вуковар, престала ратна дејства, званично 18-ог, 18. се улази у болницу. Ја бих Вас замолио да покажете где је Маршала Тита улица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, то је доказ да се 17-ог, да је 17. се ушло доле у град. Само ујутру у 7 сати је поседнута, значи замена је, поседнута су места на реци Вуки, није никаквих борбених дејстава што је, касније ћемо видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, Вама све «и», све се померају датуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то помера датуме? Како ћете померити ове датуме?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је мајор Тешић рекао да је 19. сишао у центар града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није још ништа рекао, видећемо, рекао је у оном претходном поступку, ајде добро сада. Не, не видим сврху, не видим шта се мења у суштини ствари?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сврха је када се узму све оне изјаве, ко буде дао или не дао и што се буде овде прихватило да уђе у списе, видеће се, јер све је довољно речено и све има овде и све се зна и датум и све остало, само да хоће неко да види. Значи, само утаначити, а утаначићу, не звао се ја Мирољуб Вујовић, ја ћу их утаначити, јер се сада ту и помера 20. да сам командант, од тамо 18-ог, па овамо да сам постављен, па сам сада 20. тачно ту на кнап. Ја не знам шта ће се још ту нафиловати.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председнче он сматра да се у датумима помери у том смислу да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон, микрофон, браниоче.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да је 19. био догађај на Овчари да су били, да је 18. било Митница, значи да нису догађаји се одиграли 20-ог, да је ослобођење Вуковара, ослобођење, пад болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али шта сада то?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То он прича и хоће да, сматра да има важности неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али шта значи, шта то значи у контексту питања сведоку, шта значи поседање положаја?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Поседање, значи да није било борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, шта ћемо разјаснити тиме?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То нису питања за овог сведока, пази.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, то јесте, па како, па он је командант, значи војнички термин поседање.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нема везе са тим, Мирољубе, питања само за овог сведока, а то ћемо ми доказивати који су када дани званичним информацијама, када се догађај одиграо. Немој ићи около, па наводити, али да нико не разуме о чему се ради, разумеш, тако ти судија и одбија питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можда да направимо паузу, браниоче?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, па ја сам то и рекао њему, судија, не треба пауза, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, небитно, небитно, добро. Мислим, битно је, али нема везе. Овако, да ли сведок зна, да ли су неки цивили били на Митници који су се пребацивали, пошто у ратном дневнику гардијске бригаде стоји да је три до четири хиљаде људи пребачено са Митнице, да је тамо отишло шеснаест аутобуса, у преводу, да ли је преко Овчаре тај дан, када су дошли заробљеници са Митнице, да ли је ту прошла колона возила са цивилима, да ли су застали, пролазили, враћали се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте? Да ли сте разумели питање?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели? У ратном дневнику гардијске бригаде наводи се да је, да се 18. новембра са Митнице извлачи три до четири хиљаде цивила и да се тамо упућује у аутобусе ради тога, знате, са Митнице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли имате сазнања те врсте, да то јесте било, да је било јако пуно људи који су се извлачили аутобусима, камионима и тако даље и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја знам за један догађај, где је било седам, осам аутобуса, овај, цивила, деце, жена. Ја не знам одакле су они дошли, ми смо их нашли исто на Овчари и ми смо их обезбеђивали, овај, било је жена са малом децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је оно у току ноћи што сте, да ли је тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, у ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у току ноћи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Обезбеђивали и ујутру смо испратили, никаквих проблема није. За друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто се то не спомиње нигде у ратном дневнику, да ли је то можда исто вече, пошто ратни дневник, овако, то је значи 18.11. у 16 часова,

каже, прва група из камиона са седамдесетак усташа је стављена у притвор, у току ноћи обезбеђивало је, обезбеђивао је потпуковник Даниловић Раде, а у обезбеђењу су учествовали скоро све старешине команданта бригаде. Пошто имамо тамо да је и војна полиција обезбеђивала, да ли су можда ти били активирани за цивиле, разумете о чему се ради, војна полиција обезбеђује те заробљенике са Митнице, митнички батаљон. Да ли су они, пошто су сви ангажовани, скоро читава команда, да ли су они то вече, значи обезбеђивали можда цивиле? Не видим логику да војна полиција обезбеђује и они обезбеђују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате то, ко је обезбеђиван 18. на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај, чета са Митнице, ми обезбеђивали и превезли у сремско-митровачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог дана, те вечери Ваша војна полиција можда негде, било ту, било на некој другој локацији, обезбеђивала какве цивиле?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или они, они сами? Они сами то вече, да ли су обезбеђивали исто неке цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже, не.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не. Да ли је у тој чети, можда да ли је неко био необучен, уредно војничко цивилно одело, па можда то да толерише да је цивил. Не, ми смо обезбеђивали комплетну јединицу са Митнице.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само секунд да нађем, да не прескочим. Да ли ме сведок у оно време познавао, у оно време Овчаре, да ли смо се пре тога срели негде? Пре Овчаре, да ли смо се сведок и ја негде срели, у Вуковару, било где, на било којем месту?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Са ким да ли сам се срео?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженим Вујовићем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: А, не, не, ја сам Станка видео први пут, овај, Мирољуба, да, ја сам Мирољуба видео први пут, овај, на Овчари тада, као и друге. То је био мој први сусрет уопште са тим припадницима из Вуковара.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих поново питао и ако је то више пута напоменуо, како сам био обучен? Да ли се сећа сведок?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам рекао то тада и сада, мислим, да си био у џемперу неком зеленом без капе. Да ли је то то или није, ја сада.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок тамо изјавио да сам ја као неки био командант или тако нешто, мислио је, тако је нешто изјавио, ауторитет или не знам ни ја шта је рекао, на основу чега је он то закључио? Да ли је на основу неког показивања, шта ја знам, левом, десном руком, направи то и то или, на основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сугерисати у том смислу, али схватили сте суштину питања Вујовића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам, ја сам то већ једанпут објаснио. По покретима, по кретањима, по неким мимикама сам закључио да је он ту међу главнима, овај са Станком, тако закључио. А нисам познавао ни једног ни другог. После се то испоставило да је то тачно, да је то био Мирољуб, да је то био Станко.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок рекао по покретима, да ли је то можда, да ли сам ја показивао рукама, левом руком направи то, десном руком направи то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајте ближе објасните шта значи то по покретима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, кретање од једног до другог, објашњавање, негде упозоравање тих својих другара, сарадника, шта да се ради, поступак према заробљеницима и тако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли то изгледа сада како је сведок објаснио рукама, да ли то тако изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо га Вујовићу, чули смо га.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, само то, како је он објашњавао рукама, да ли је то тако изгледало?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не могу ја сада.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Отприлике, отприлике, не кажем тачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да тврдим да си ти трзао руком десном горе увис, а да је лева остала овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чули смо Вас, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Енергична кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас, господине Војновићу, чули смо Вас.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, могу још једно, да баш будем убедљив. Да ли је нешто било карактеристично на мени, ето, специфично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да ли је нешто карактеристично било, ја не могу да будем, мислим да си имао чизме, овај. Друго ништа, џемпер, што се каже, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли, добро то не треба. Ето то би било то. Ништа, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан. Поздрављам пуковника. Исто питање као и јуче. Пошто је био командант 80. моторизоване и сви смо били потчињени касније код њега, да ли је чуо или има сазнања да је Милан Ланчужанин-Камени било кога убио, стрељао или наредио тако нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, овај, ја немам лична сазнања о томе, овај, да је Милан Ланчужанин нешто радио. Један акт ми је био достављен да сам прочитао да не знам неки, да је тамо било неких проблема, а друго немам никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, један?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Један акт, папир, достављен, да је тамо настрадало, не знам ни ја колико цивила, да је као главни био Милан Ланчужанин. Да ли је он ту био или није био, ја то не знам, нисам то.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Акт, какав акт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав акт Вам је то достављен?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и какав акт Вам је у том смислу достављен? Разумете ли ме, господине Војновићу, мене слушајте, какав акт и када Вам је достављен у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То ми је предочено у Хагу, папир један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хагу? Када сте, Ви сте сведочили у Хагу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, прошле године?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошле године?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, крајем прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предочен Вам је неки акт?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте, папир, први пут сам га видео, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, шта је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, папир, на папиру написано да, овај, знам да га је потписао потпоручник безбедности Ритопечки, како се звао, ја први пут.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Који потпоручник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ритопечки, каже.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли Ви имате сазнање у то време, док сам ја био под Вашом командом, значи после тих догађаја, да ли је било ко помињао да сам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је он то.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Немам сазнања никаквих ја, овај, што се тиче Ланчужанин Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то, господине Војновићу, овако, сећате се тог папира, па нам реците, шта је то? Да ли је то неко званичан документ који је потписао овај, шта је то, да ли је то нека белешка, да ли је то неки извештај, да ли је то неко писмо, шта је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, на једном папиру је званична забелешка службена органа безбедности, овај, где је то стајало и писало, да се претпоставља, не знам тачно сада детаља тога, да је он, Милан био.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да није то изјава можда Александра Васиљевића у сведочењу код Слободана Милошевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, каже потписано од неког поручника.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, потпоручника Ритопечког, не знам, овај, Милане, то нисам, нисам то гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јер Алекдандар Васиљевић је изјавио да сам ја командовао целим тим покољем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, није још ништа изјавио. Вујановић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може пре тога, председниче, само два питања, нисмо завршили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведоку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, како да не, наравно, изволите, колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из које јединице је тај потпоручник или поручник Ритопечки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он рече из органа безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које јединице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај, он је иначе је по формацији из крагујевачког корпуса је био. Да ли је он тамо био придодат некоме, претпочињеној некој групи, то не знам, али знам га лично овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он? Био је једно време тамо. Они су се мењали, органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у ове дане био у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, не знам, није са мном, није био у мојој команди, није био у мојим јединицама, није био нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он из неке јединице која је претпочињена гардијској бригади или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не могу то да кажем ништа. Он мени није био претпочињен, тамо је био у неком центру који је формиран, обавештајни орган, не знам ја друго ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког времена је та службена белешка? Да ли се то односи на 1991. годину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли носи неки датум? Да ли она носи неки датум, ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не могу, не могу сада да кажем тачно из ког је времена. Само то ми је било предочено, приказано, службена забелешка, знам да је Ритопечки потписао и друго ништа. Није био у мојој команди, ја не знам да ли је био у оној групи ЈУГ, а знам да је по формацији из крагујевачког корпуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али то је сада доста сведок немушто рекао, ако смем да употребим такав израз. Погледао је тај документ у Хагу, ако је то документ, то писмено, како да га назовем, шта пише ту, на шта се то односи, неке цивиле помиње, о чему се ту ради?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У тој службеној забелешки, ја сам лепо навео да се наводи да је, не знам колико цивила поубијано у неком рејону мислим, не знам да ли се то зове насеље неко, овај «Холивуд» и нешто и да Милан је ту као био главни. Да ли јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нема везе са Овчаром?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема везе са Овчаром?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нема везе са Овчаром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми кажите.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нема везе са Овчаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Извињавам се, обзиром на тужичева питања, да ли сам добро разумела, да ли је сведок рекао да у том акту који је он прочитао, пише да се претпоставља?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте се сетити, пробајте се сетити, шта тамо пише, везано за Ланчужанина?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: За Ланчужанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не пише ништа, кратка забелешка, наводи се да је у неком рејону поубијао не знам колико цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И да се сумња, претпоставља да је то учинио Милан Ланчужанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако смо схватили.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: И никаквих других података о томе није било?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам ништа видео и уопште, питали су ме да ли га знам, рекао сам да га познам добро, да је добар дечко био, ми смо добро сарађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али нема везе са Овчаром.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок је говорио о неким цивилима у аутобусима на Овчари. У првом свом исказу није био баш опредељен када је то било, да ли после овог догађаја или пре тог догађаја, када су они обезбеђивали те цивиле? Па, га питам, да ли се сетио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је, сведок је у том смислу био опредељен.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја нисам тако схватио, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је опредељен за три догађаја.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Али само за ове цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митничка група, цивили и заробљени из болнице, с тим што није сигуран, показао је несигурност да ли је била митничка група или цивили, ко је био пре а ко је био после. Ово је у сваком случају ова група из болнице била трећа у том низу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја тако нисам схватио, извините. Ако може сада да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево нека каже, мислим понављање.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам за те, сва три случаја говорио, знам да је била прва митничка група, а за ова два догађаја нисам знао који је био пре, који, а обадва су била.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То питам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, знам да није тако, сада је проблем што ми је рачунар, прегрејао се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, нисте сигурни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сам сигуран у ово, да је сведок био опредељен да је ово трећа група, заробљени из болнице су трећа група, с тим што није могао да определи која је прва, која друга, да ли митничка, да ли заробљени, да ли цивили, то није могао да определи. Сада говори нешто друго.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, ево сада говори нешто друго, па да видимо шта је тачно на крају. Да ли може сада да се определи тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да му предочим, зато што имам проблем.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Сва три догађаја су се одиграли.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питам Вас за ове аутобусе са цивилима, да ли су ти аутобуси били пре овог догађаја или после тог догађаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам рекао да ја никада нисам рекао који је догађај био први, била су три догађаја и ја сам описао, нисам се везао за датуме.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не треба датум, ја само питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам овако рећи, господине Војновићу, у тактичко-оперативном дневнику Ваше бригаде стоји, 18.11. митничка група, 19.11. цивили, аутобуси. Људи не излазе из аутобуса, чувате их тамо у аутобусу, у самим аутобусима. Ви причате и причали сте, обезбеђивали млеко. У близини је нека задруга, па је обезбеђено и млеко за децу. 20.11. заробљени из болнице, односно ова прича, ове две белешке, 16. у 16,20 или 25 и у 22,35, ево то стоји у Вашем ратном дневнику.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, добро, то су догађаји, тако се одиграли, ја сам увек говорио да не знам сада да их поређем како су били, али била су сва три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем шта је уписано у тактичко-оперативном дневнику Ваше бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То је онда било тако.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је имао Мирољуб од оружја када сте га видели на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао нешто од оружја?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да ли је имао оружје? Ко да ли је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујовић Мирољуб тада, том приликом када сте га видели на Овчари, рекли сте у зеленом џемперу, гологлав, имао је чизме, да ли је био наоружан?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да је имао аутоматску пушку, али не могу тврдити сто-посто или неко друго оружје у руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је имао неко оружје?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је аутоматска пушка или неко друго, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да ли је то неки хеклер, да ли је нешто, да ли је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте да сте и мене видели тамо. Шта сам ја имао од оружја, да ли сам имао уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујановић био наоружан?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Станко је био карактеристичан, имао је шешир на себи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питам само за оружје?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Онако, издвајао се. Мислим да је имао пушку аутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам имао пушку, господине пуковниче, имао сам само шкорпион.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је пре митничке групе било заробљених на Овчари и смештених на Овчари, пре митничке групе, било ко, не мора да су заробљени, цивили или било ко?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: За то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате, где су биле смештене инжењеријске јединице у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Моја, мислим да је била смештена у Сремским Лазама.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је било инжењеријских јединица у касарни?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја у касарну у то време нисам ушао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само, да ли имате сазнања или немате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је било инжењеријских јединица у Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мислим да је била једна јединица у Негославцима, инжењеријска, овај, чета, мислим да је била из једне артиљеријске бригаде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да ли је Ваш орган безбедности слао неке извештаје по линији безбедности крагујевачком корпусу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам да је слао по линији безбедности, али претпостављам да је нешто извештавао, али ја не знам сада то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је, пошто је орган безбедности начелник био дужан да обавештава по линији безбедности Крагујевац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, претпоставља да јесте.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Они су увек линију неку имали, посебно, ван командовања.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је био дужан или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, дужан је био да извештава свог, претпостављам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Шта се дешава 19. новембра на Овчари? Да ли има каквих збивања 19. новембра?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, не знам ако сада, овај, Станко, мислим на ову групу цивила и то, то је било друго ништа није било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Цивили су значи били 19.?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мислим, ти аутобуси, жене, деца, на то мислим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна кретања Везмаровића 19.?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да, па не знам, нисам сигуран, мислим да је он био на исто једном месту, 20. је, не знам сада тај дан, наредни, водио је заробљенике у Митровицу да преда. Негде се у повратку у неком месту задржао код неке јединице, не знам где тачно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То говоримо о 19.?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, не знам тачно где је био, кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Ваша војна полиција из Ваше бригаде отпратила заробљенике митничке групе, митничку групу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, јесте. Није, нису сви, али највећи део јесте, са Везмаровићем на челу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А онај други део, значи, ако знате да нису сви други, део војне полиције, где је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Други део војне полиције је био претпочињен давно некој гардијској јединици.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Којој?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То не знам, у саставу Оперативне групе ЈУГ је био.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, Ви нисте имали са њима контакт?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, други вод, то је давно претпочињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић нам каже да је један његов вод био претпочињен и са њим није имао везе, тако да је он имао два вода војне полиције.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Један вод је остао у саставу и саобраћајно оделење, а један вод је отишао одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он не каже да су сви они отишли за Митровицу да отпрате митничку групу, него?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, остало је нешто код команде, да функционише пријавница, обезбеђење и то. Можда нису сви отишли, а отишао је један део, старешина са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога је добио наређење да војна полиција прати те заробљене са митничке групе?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, од мене мислим није, а знао сам да иду. Вероватно им је дао задатак орган безбедности или начелник штаба, неко ко је ишао тамо са њима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко може да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Начелник штаба може, оперативни орган, може орган безбедности, може и неко ко се одреди.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Орган безбедности Ваш или из гардијске бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, ја говорим за моје старешине. За гардијску бригаду ја немам права да одређујем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Драги Вукосављевић је могао рећи Везмаровићу, ти обезбеђујеш и идеш за овима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, каже, или орган безбедности.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, није ми јасно само чији орган, да ли гардијске бригаде или његове?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Из моје јединице су ишли.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекао је овако. Каже да је приликом доласка код Мркшића, Драги разговарао са својим људима из безбедности. Да ли зна, који су то људи из безбедности, приликом оног доласка код Мркшића? Ви сте рекли да је Драги разговарао са људима, са својим људима из безбедности. Са којим то људима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ако ћемо, који су органи безбедности, то су у команди оперативне групе ЈУГ били значи Шљиванчанин, Вукашиновић, Каранфилов, не знам још неко други да је био, јер то је тамо неки центар био формиран, да ли је неко био други не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И рекли сте да је Драги исто разговарао са Мркшићем. Да ли је исто говорио Мркшићу што и Вама, о стању на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, овај, знаш како Станко, ми смо разговарали овако, ја и Мркшић и ја сам објашњавао ситуацију на Овчари. Драги је исто опет пришао и разговарао и инсистира да му ја кажем да је, да му кажем да је сложена ситуација на Овчари, да овамо друго ништа није. Он није ни био цело време са нама, није ни ушао на почетак реферисања, закаснио је. Једно време чекао је мене ту.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, али напољу, када сте изашли напоље и он је, Ви сте га представили Мркшићу и он је исто причао о стању на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, то сте рекли, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када говори о доласку на Овчару у хангар, виђа тамо Вукашиновића, видео је неке уредно и обријане људе око њега. Ко су ти људи, да ли имате сазнања?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, ни данас немам сазнања, рекао сам да је био, у центру је био мајор Вукашиновић, око њега је била група људи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, пуковниче, само. Нисте знали, да ли су из војске и тако даље? Нисте знали да су мештани?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам знао ко су ни одакле су. Нисам никога познавао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Онда каже да је читао у новинама и да неће у то да улази. Због чега не би Ви улазили у то? Ја имам сада утисак да Ви знате, али нећете да улазите у то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да ни данас не зна ко су, тако рече.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, господине председниче, ово се говори о хангару, а ово што Ви мислите, то је органи ови безбедности што Мркшић је рекао да ће извршити увиђај и шта ја знам. Мислим да се ту разликујемо ја и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сада питање сведоку, не разумем?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само мало. Читао је у новинама о тим људима, али неће да улази у то. Е сада ја имам осећај да он зна, али да неће да каже.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам Станко, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим људима, о страдању заробљених на Овчари?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У хангару што су били, око Вукашиновића, обријани, дотерани, није знао у то време, е онда наставља, каже да је то читао у новинама и да неће у то да улази. Због чега неће у то да улази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви то читали у новинама?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам, не знам шта сам читао у новинама, ја сам само рекао први пут.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На 31. страни.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И увек понављам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 09.11.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо овако, не могу да функционишем, док ми ово не ради, направимо паузу, да пробам да отклоним, јер не могу, мислим Ви сада можете да ми читате тамо шта хоћете, ја не могу да проверим и не могу да проверим контекст те приче, разумете.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам, ево рекао сам, 09.11.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда због тога сада сведок дође и каже не знам шта сам читао у новинама.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али, како је тек мени када немам ништа код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо направити паузу.

Председник већа у 11,15 сати издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 15 минута.

Настављено у 11,40 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема нам колеге Баровића, а и видим редови одбране су врло проређени. Не бих се мењао никако, само је машина иста, а садржаји су потпуно

различити, колега, уверавам Вас, да су садржаји потпуно различити. Шта, да сачекамо мало?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Колега Ђурђевић ће ме мењати, уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће заменити колегу Дозета?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Адвокат Ђурђевић ће преузети одбрану његов брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз сагласност оптуженог Љубоје у даљем току.

У даљем току претреса, овог оптуженог ће бранити бранилац, адвокат Ђурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали смо сви ту, добро. Изволите, господине Вујановићу? Шта сте желели да предочимо сведоку, рекосте страна?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31, 25. новембра?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 09. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је у предмету Радак?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, да, задњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат да пронађем, страна, кажете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Да ли знате те људе, ко су ти људи», то питам ја, сведок Милорад Војновић: «овај, па не знам, ја сам се први пут срео са тим људима припадника територијалне одбране тада у Вуковару уопште пред хангаром, знам да су припадали територијалној одбрани, то сам читао и гледао и слушао и новине пратио, али нисам знао ниједног ко је то био у тим шпалирима. Када су они ушли унутра, ја сам ушао у хангар и погледао сам, у хангару сам видео мајора Вукашиновића». Да ли на то мислите?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, да. Е сада, још даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мајора Вукашиновића, њега сам једино и познавао. Око њега је била једна група људи, тада сам рекао и сада кажем, уредно одевена, обучена, овако без неких чинова, ја нисам загледао ко је то и шта је, нисам ни знао тада. После сам нешто читао по новинама, а сада, да ли је то или није, нећу да у то улазим и пришао сам Вукашиновићу и питао одакле су људи, ко су ово». Да ли сте ме пратили, господине Војновићу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам, немам ништа да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али можете ли нам мало објаснити, шта значи ово, после сам нешто читао по новинама, сада, да ли је то или није, нећу да у то улазим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај, ја сам читао после у новинама, овај, опет кажем, а да ли је то или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта то мислите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да је то нека група била поред мајора Вукашиновића, стварно уредно обучена, одевена. Ја сам претпоставио да би то могле бити неке старешине. Да ли јесу или нису, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ово, после сам нешто читао по новинама?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, то, то сам читао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сада, да ли је то или није, нећу да у то улазим». Шта сте читали, о тој групи људи читали по новинама? Шта, не разумем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Читао сам у новинама да је била нека група људи који су припадали, група људи која је дошла из Београда, као са мајором Вукашиновићем да ту стоји. Ко је био, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте по новинама то читали?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам увек рекао да је око њега била једна група људи, уредно одевена, обучена, обријана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «И пришао сам Вукашиновићу и питао га, одакле су људи, ко су ово, он је рекао да су из болнице, заробљеници»?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пришао сам, ја настављам даље да читам: «и пришао сам Вукашиновићу и питао га, одакле су људи, ко су ово, он је рекао да су из болнице заробљеници»?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То да, да, заробљеници, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, одговор немам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немамо одговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, чули смо што смо чули.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када се вратила војна полиција из Сремске Митровице, у које доба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Моја војна полиција?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, ови што су отпратили митничку групу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да су их отпратили, па Вас пита Вујановић, када су се вратили, да ли знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Са Овчаре или из Митровице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Митровице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја колико сада се сећам, то је негде било, негде, мрак је био, ја их нисам видео до 17, 18 часова.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вас је неко известио да су се вратили и да су заробљеници предани?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, овај, ја нисам био у команди када су се они вратили, али само знам како су отишли на Овчару, да им је речено, када су дошли, он је дошао да извести команду да се вратио, да је заробљенике уредно предао и онда неко му је рекао да на Овчари има неких проблема, да је тамо командант у проблемима и он је одмах сео, како и сам каже, у ауто, у пинцгауере и са војском отишао на Овчару.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И то се дешава све, значи дан за даном, 18-ти, значи то би онда испало 19.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то би онда испало 19. А он нам је јуче рекао да то није тачно, да се он вратио, мислимо на Везмаровића, и Ви претпостављам мислите на Везмаровића и Ви нам сада причате практично нешто за шта немате личних сазнања извесно, јер нисте били на командном месту. Он нам је јуче, Везмаровић нам је јуче рекао да то није тако, да се он вратио из Митровице и да те вечери није ишао на Овчару, да је ту погрешно, него да је имао неке друге активности и његова јединица, да ли у Сотину или тако некако, па сутрадан увече, када се вратио из Сотина, да је на командном месту му речено да има неких проблема на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја на то мислим, на тај тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не када се вратио из Митровице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, можда сам тада то ја, не сећам се, али на то мислим, када је дошао у команду, неко је рекао да има проблема на Овчари и да је отишао, на тај дан мислим, када су заробљеници доведени.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је опет 19.?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја кажем да не могу да се вежем за датум, када су заробљеници дошли, тамо били, он је тај дан дошао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала, мени је јасно. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Драговић?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Господине председниче, у вези овога малопре, видео сам да интересује и Вас и господина тужиоца, ја тачно знам када је поменуо господин пуковник Каменог и овај догађај, убиство у «Холивуду». Ја тачно знам о чему се ради и када будем рекао сада пуковнику, ја ћу га подсетити и сетиће се он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који догађај?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Оне информације што је он рекао да је прочитао у Хагу, за убиство цивила, а везано за Ланчужанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, нећемо о томе да расправљамо, није предмет претреса, господине Драговићу.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Знам да није, само да Вам кажем, због тога што смо, ми смо сви повезани у овом случају, нас четири који смо били у «Пасату», а није везано, оставља тако једну мрљу, нешто што стварно мислим није у реду, а пуковник тачно зна о којем догађају се ради, па ако дозволите, то је само две речи да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде реците.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ево овако. У «Холивуду» је, тачно је да је убијено три човека, али су убивена наша три војника која су чувала католичку цркву и Светог Бону и оне грофове Елцове, саркофаге, мумије и цела комплетна стража је убијена на спавању, три човека и ми смо онда молили, уствари нисмо молили, ми смо обавестили, нисмо имали кога, гардијска бригада није била ту, обавестили смо безбедњаке из пуковникове бригаде и дошао је Ивица Ћорић, Ивица Ћорић, извршили су увиђај и осумњичено је лице предато њима и одведено у Београд у војни затвор. То је тај догађај који може да буде везан за «Холивуд» и убиства, значи, нису цивили, него ти наши војници, ето. Ако се пуковник сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких других питања за сведока?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, ништа, само то да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, ја нисам рекао за Овчару да је било тамо, ја сам рекао у том насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питања за сведока? Нема? Госпођа Калаба.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли се сведок сећа, шта је осветљавало хангар?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време када сте Ви били тамо, да ли је био дан или ноћ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари, на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја мислим, почео је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто осветљавало унутрашњост хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, нешто у хангару је било, нека, али није посебно осветљавано, да су доведена нека светла или не знам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли се сећате или се не сећате, само то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам ја да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде неке приче о неком агрегату и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нешто можда помоћно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли је сведок на Овчари био исте грађе или сличне грађе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као данас, шта?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли је био исто такав или сличан, да ли је био мршавији, дебљи, у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Био сам мршавији, био сам млађи петнаест година, шеснаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли је сведок долазио 1992. године на ослобођење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На прославе, неке прославе?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: На прославу, да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Код кога сте долазили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, код свих тамо, углавном, овај, углавном прослава је организована овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте нам причати.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Био сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте, добро.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли сте били код нас, код мене кући, да ли сте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате ову госпођу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И она се променила, тако морам да признам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ако је Нада то.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам био у једној, сада не знам да ли је то њена кућа, у кафани су једној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте, у реду.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли сте на Овчари носили, имали бркове, мале, велике, средње, било какве?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Никада.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Како сте били обучени на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У униформи.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ли Вам је била закопчана униформа? Да ли Вам је била потпуно закопчана или је само онако можда једно, два дугмета?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Униформа наша СМБ стандардна, радна, мора да буде закопчана са краватом и то.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Председниче већа, ја питам ова питања зато што мислим да ми се господин обратио пред хангаром, то је ситуација ова неки дан што сам објашњавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, причали сте, али рекли сте да је тај човек имао бркове?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја не могу тврдити сигурно, ја сам господина видеела, тада ми је био непознат. 1992. године када је било ослобођење дошао је господин, дошла су господа друга, као ја имам слике те, ми смо се сликали, он врло добро зна и ја мислим да је он био у питању и да ја нисам њега ударила ногом у цеваницу, не њега, већ никога и да је имао исто стомак тако мало истурен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо то са сведоком да расправимо. Господине Војновићу, да ли Вас је нека жена тамо на Овчари ударила ногом у цеваницу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте уопште видели неких жена тамо на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Где на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описали сте ту ситуацију да сте бранили да не туку људе који пролазе кроз шпалир и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам ја Наду видео тамо, то морам да признам, а било је међу заробљеницима жена, једна, две, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу заробљеницима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ништа, само још да га питам, када објашњава да је видео човека у црном шеширу, да ли сте га видели у хангару? Објаснићу зашто то питам исто.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај, не знам сада, ако вероватно мислите.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Кажете, имао је браду и био је у црном шеширу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, вероватно мислите на Станка, а Станко је био овако корпулентан.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добро, ја Вас питам само, видели сте човека?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Имао је шешир црни, увијен.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добро, а када сте долазили на прославу, како се зове човек који је имао црни шешир увијен, 1992. године у наш кафић када сте долазили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Из Крагујевца је тај човек, овај, мислим да се зове Јоцо, Јоци, не знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био припадник Ваше бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: А да ли је то тај исти човек у хангару којег сте видели, са тим црним увијеним шеширом?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, он није имао шешир, он је био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, мислим да је сведок био потпуно јасан, Станко, сведок је био потпуно јасан како је изгледао Станко и да је то Станко тада био.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Председниче већа, ја сам у хангару исто видеела код стола човека, мене то нико није ни питао, нити сам ја ни рекла, човека који је имао црни тај увијени шешир, а тај црни увијени шешир 1992. године 18.11. долази господин, долази тај исти, долазе, ја чак мислим и овај јуче што је био са овом дугом косом, долазе и непознати људи ми долазе, ја их примам на ручак, одређени људи који су заслужили да седе, нису могли да седну, јер смо послужили њих, а њих је довео, ко Вас је довео на прославу моју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве сада то има везе?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Па, има везе, зато што меша, зато што меша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не меша, како меша, Станко каже да је био тамо.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја мислим да се мени тај човек обратио испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко каже да је био са шеширом, још му каже, имао сам шкорпион.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: То није ништа спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он га познаје, каже, јесте, био си тамо, био си карактеристичан и тако даље и ту не мислим да је ишта спорно.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Па, то није ништа спорно, али је спорно тај црни увијени шешир, схватите, тај исти увијени црни шешир ми је долазио 1992. године на прославу, долази код нас у кафић на ручак, разумете, али ја сам исто тог црног видела са увијеним црним шеширом, човека који носи црни шешир, тако већи обод и све, који поред стола стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Онда не може да се каже да је то био Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Станко признаје да је био тамо, госпођо Калаба.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да, са којим, браон шеширом и што сам ја нашила оцила са леве стране, браон боја је нешто друго, а црна боја је нешто друго и увијени шешир је нешто друго. А исто тако, господин 99% ми се обратио испред хангара, стајала сам поред војног полицајца, стајала сам поред официра, који ми се обратио, шта имам да питам, шта имам да се петљам, како сам сигурна да ми радни колега није био усташа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вас није ни видео тамо.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не знам да сам видео Наду тамо.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Он се ничега не сећа, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: А овај што говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да питате сведока?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко нешто има да пита сведока?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ако могу да одговорим, извињавам се. Овај човек што је био са црним шеширом, што је долазио из Крагујевца, он је стварно долазио из Крагујевца. Имао је црни шешир, али он је 1991. године био активни старешина, војник, без браде, без шешира, у војничкој униформи и тада је био у војничкој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Јоца?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Војновићу, тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд? Трошкове доласка неке, да ли тражите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове, трошкове доласка?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, морам да тражим, ја сам кренуо јуче у пет сати из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас питам, не траже нам сви сведоци. Одакле сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Из Обровца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Обровца?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо овде податке, имамо, 1.300,00 динара, да, ево, 1.300,00 динара би били, према нашим подацима, путни трошкови на релацији Обровац, преко Бачке Паланке до Београда и назад. Да ли је то у реду?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам платио само такси 800,00 динара јутрос да дођем овде на време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А платили сте плус и такси са станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам морао да дођем, да кренем у 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, из Обровца јуче поподне, да бих стигао данас на време, па сам у Новом Саду преноћио, па сам јутрос из Новог Сада кренуо у 6,10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не разумем где сте платили такси, на којој релацији сте платили такси?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Од станице до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у Београду?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи на име путних трошкова износ од 1.300,00 динара плус 800,00 динара ради такси превоза, па се исто у укупном износу од 2.100,00 динара сведоку и досуђује, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Војновићу, можете ићи. Мало ћете сачекати у ходнику, немојте се удаљавати док не завршимо са овим другим сведоком. Изволите, господине Вујовићу?

Колегу Бељанског од овог момента мења адвокат Перески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, сагласан?

Уз сагласност оптуженог Шошића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих само једну примедбу, пре него што уђе следећи сведок. У вези предочавања ратног дневника, 18. Митница, 19. цивили, 20. Овчара, како сте рекли, то нигде не стоји у ратном дневнику. 19. цивили нигде не стоји. Стоји 18, 19. и 20. цивили, евакуација, а онако предочавање то не стоји и мислим да такво предочавање није на месту. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мислим за убудуће само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас приступите господине Вукосављевићу.

Сведок ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу добар дан.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има промена у Вашим личним подацима које сте нам дали и које имамо у спису у односу ево на стање од 24.11.2004. године?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим пре свега на адресу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У области запошљивости, у међувремену сам регистровао своју приватну фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дипломирани инжињер организације рада?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

Са подацима као са записника од 24.11.2004. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете у том правцу ја Вас само подсећам да сте положили својевремено и заклетву као сведок. Да ли остајете при изјави коју сте нам дали 24.11.2004. године?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе шта да додате, да допуните?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево били смо у ситуацији да смо са неким сведоцима, да смо од неких сведока добили и неке друге информације, нека друга казивања у односу на раније стање, па Вас питам да ли Ви имате нешто да промените евентуално у том свом казивању?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте том приликом рекли, ево само ради подсећања и разјашњења, да Вам је ваш командант Војновић тада на командном месту код Мркшића рекао да одете на Овчару и да пренесете Везмаровићу да се повуче са обезбеђењем?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, тако је, јел ме чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, чујем Вас.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако ћу дуже да одговарам да ли могу да седнем или да останем овако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја процењујем да ће то потрајати, сад колико заиста не, можете сести ако Вам је проблем, можете сести није.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи на ово питање сам Вам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па то се дешава негде по мојој слободној процени око 19 сати, али рачунајте да је временска дистанца 16 година од тог догађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било око 19 сати?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: По слободној процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад бисте Ви били поново на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па негде би био око 20 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 20?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте. Можда је то било и касније, ја кад сад повежем кад сам се вратио знате, можда је то било и око 20 сати, знате али морате да уважите да је временска дистанца 16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. У тактичко-оперативном дневнику је евидентирано да се обезбеђење са Овчаре повукло 22,35. Е сад, да ли се оно баш тада повукло или је то тренутак када је унета та белешка у дневник то остаје за дискусију, али ево само као неко подсећање да то можда није било и касније, пошто је таква белешка у дневнику?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Могу мало само да дам проширенији одговор на Ваше питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да би био добро схваћен. Оперативни органи, они раде, они су подређени начелнику штаба и они уписују оно што им каже начелник штаба, значи од тренутка кад се догоди догађај, па до тренутка уписивања прође одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек прође одређено време?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте и вероватно је, ја мислим да смо се ми са Овчаре вратили пре 22 сата, а да је рецимо у 22,30 оперативац који је водио у том тренутку ратни дневник уписао време кад је њему саопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро. Питања. Браниоци. Оптужени Вујановић, Вујовић, Ланчужанин. Изволите господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок је говорио о својим извештајима и о догађајима и да је слао неком извештаје и да у њима имају датуми. Које је слао и да ли је то било свакодневно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам већ и раније о томе говорио, исто је оно што сам рекао, значи слао сам извештаје, извештаји су.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Може само мало гласније, молим Вас?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону господине Вукосављевићу.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли се сад боље чујем? Е добро. Значи ја оно што сам рекао, практично то је, слао сам извештаје практично свакодневно, али је то било у периоду од 23-ег па надаље. Иначе у периоду од 07-ог, кад сам дошао на бојиште, ти извештаји су били комбиновани и усмени и писмени и давао сам им, давао сам контраобавештајне, пардон, да контраобавештајној групи јужног сектора и јужног бојишта и имао сам контакте са официрима безбедности из КГК корпуса, крагујевачког корпуса, 24. корпуса, значи они су ми били у контроли и њима сам исто подносио извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и да сте неки извештај везано за ове догађаје такође сачинили у писменом облику у неколико примерака?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте то послали у команду корпуса.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Извињавам се што сам упао у реч, мало пре нисам завршио мисао. Да, као што сте Ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Спомињали сте да су вам долазили и помагали органи безбедности на терену, па би сад хтео да знам ко је то долазио? Рекли сте високи официри из органа безбедности?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко, име и презиме молим Вас?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па да вам кажем, лични подаци органа безбедности су службена тајна органа безбедности.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте Ви ослобођени чувања војне тајне?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али не у том делу, ја имам овде документ којим ме је Влада Србије ослободила чувања одрађених тајни по захтеву Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи не по Вашем захтеву господине Крстајићи у Вашег судског већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И у том захтеву, односно у том одобрењу ја нисам ослобођен да могу да говорим о методама рада службе, те у том смислу пошто су имена и презимена, адресе и подаци о органима безбедности службена тајна контраобавештајне службе, ја не бих да овај сад износим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи Ви сте делимично ослобођени чувања војне тајне?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Апсолутно тако, господине Вујановићу. Могу да Вам дам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, па ја онда не знам како да радимо. Ја би хтео да те извештаје прибавимо и да видимо шта пише у тим извештајима, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо господине Вујановићу, ја не знам још у оном претходном делу поступка, о томе наравно у спсима има трага, ми смо тражили тај извештај Драгог Вукосављевића, али смо добили одговор да архив, Војни архив, Министарство одбране и тако даље немају сачуван тај извештај.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, е сад баш због тога што нема тог извештаја могли смо позвати тога именованог кога он неће да спомене па да га испитамо овде на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће бити један, претпостављам један од Ваших предлога?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог Ваше одбране?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Интересује ме када је он већ добио како каже своју зону одговорности, 21, 22, 23. или 24. и када је контактирао како он каже са представницима ТО, а исто тако и са мањим делом добровољаца, да ли може да каже име неког од тих представника ТО и добровољаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Ланчужанин Милан, Мића Томић Шића и рецимо браћа са немачким презименом Фот и тако даље и рецимо контактирао сам и са људима који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви то са њима контактирали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У периоду од 23. кад је бригада постала посебна јединица у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте контактирали са њима, шта су они то били тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Станко је био начелник штаба у то време Вујановић, Мирољуб је био командант општинског штаба, брћа Фот не знам коју су функцију имали али сам контактирао, Мића Томић Шића је био у одреду Лева Суподерица, Ланчужанин Милан Камени био је командант тог одреда и тако даље.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И где смо се то састајали и представљали, причали, разговарали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У ходу, а конкретно рецимо, обзиром да смо ми издавали дозволе за кретање по територији, један број од тих људи је долазио код мене да дам дозволе за кретање по територији, између осталих и господин Станко је долазио код мене да дам за њему потчињене старешине у општинском штабу ТО те дозволе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја слабо јако чујем господине.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Шта желите да поновим, кажите?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где смо се то састајали, којом приликом?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У мојој канцеларији.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад, где, где?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У команди, у команди вуковарског гарнизона. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је након, тако је рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад ћу одмах да вам кажем никад нисам код Вас господине Вукосављевићу био, никад, а и немам разлога да лажем пошто је после свих ових дешавања. Ја Вас први пут видим ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Немам комантара, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па не знам шта да кажем, човек је био код мене, дао сам дозволе, били су ту присутни и моји референти безбедности и немам, не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, какве дозволе, извињавам се, какве дозволе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дозволе за кретање по територији где обављају ова ратна дејства.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да ли се нису дозволе издавале на «Велепромету»?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па онда шта ћу ја код Вас на касарни?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па дошли сте код мене у касарну да тражите дозволу, а могли сте да добијете то и на «Велепромету».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је на «Велепромету» издавао дозволе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На «Велепромету» су издавали припадници војне полиције у присуству представника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полиције крагујевачке бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, с тим што су биле две чете војне полиције, једна чета из састава 80. бригаде, а једна чета војне полиције је била придодата из батаљона војне полиције крагујевачког корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците нам да ли је било, да ли је био организован тада на територији Вуковара неки контролно пропусни систем?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: 7 пунктова је било на територији Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Које су обезбеђивали, ја ћу сад мало да изађем из војне терминологије, плави и бели полицајци, бели полицајци су припадници војне полиције, а плави полицајци су припадници МУП-а Републике Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи чији је командант био Драган Ђукић. Кад је то организовано, негде у периоду ја мислим 23, 24, 25, али не могу тачан датум да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало такво што и пре тога?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па да Вам кажем у мом знању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време извођења борбених дејстава?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У мом знању, пошто сам се ја кретао делимично по територији, било је контролних пунктова које је организовала гардијска бригада, али број тих пунктова и распоред и тако даље мени није познат обзиром да то није било у мојој надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: А и не знам организациону структуру гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ово су пропуснице, дозволе које су издаване на «Велепромету» и у касарни, претпостављам да је то, да су оне служиле за кретање по тој територији или за излазак са те територије. А како би и где би евентуално човек који би из Београда желео да дође у Вуковар тих дана, где би добио пропусницу за улазак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да се не би понављао, да Вам само објасним систем издавања дозвола. Ми смо имали три дозволе: жуту, плаву и црвену. Црвена је дозвола била за неограничено кретање и давала се мањем броју људи, плава дозвола је била опет у одређеном степену с тим што не могу да вам кажем тачно тај степен и жута дозвола она је била једнократна, а људи који су хтели да дођу у Вуковар добијали су дозволу у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Углавном у Шиду, можда је постојало још неко место али мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, ко је то, која то јединица у Шиду, који орган у Шиду је издавао те дозволе? Ко би то могао бити?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Између осталих, између осталих знам да је контраобавештајна група која је била у Шиду издавала те дозволе, да ли је и још неко издавао није ми познато. Али дозвола се издавала на следећи начин било је потписано од стране одговорног старешине потписом, испод тога се напише име и презиме чије, овери се печатом команде и онда је она служила за идентификацију на контролним пунктовима за пролаз по територији и за излазак из територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците нам господине Вукосављевићу да ли су се водиле неке евиденције на тим контролним пунктовима?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да се упише дан, час, време, име, презиме особе која улази или која излази и тако даље, дакле неке евиденције тога типа?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Водио се дневник издавања дозвола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дневник издавања дозвола?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Где се напише име, презиме, време и тако даље и дозволе су се увек издавале у присуству представника месне власти, јер ми нисмо познавали становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, то ми је јасно.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да бисмо ми то могли квалитетно да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми је јасно. Сад на «Велепромету», дође човек на «Велепромет», тражи дозволу, хоће да иде у Београд, хоће да иде у Шид, хоће да иде негде у Србију, добије дозволу, то се евидентира у тај неки дневник да је он добио дозволу, јели, е сад кад крене из Вуковара према Шиду претпостављам да мора наићи на неки контролни пункт?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Више контролних пунктова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или више контролних пунктова. Да ли се на тим контролним пунктовима евидентира његов пролазак или само је довољно да покаже пропусницу и пролази?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То ми није познато да ли је вршена идентификација проласка, али је дозвола омогућавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то бележно, то нас занима, да ли је то бележено то нас занима да ли је то бележено, разумете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу то, о томе не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок сад говорио о дозволама за официре и представника ЈНА или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено за све.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За све?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: За све, тако је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи по Вама цивили 3 хиљаде људи који је тамо било ишли су код Вас по дозволе? Ја не могу то да верујем.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не код мене за дозволу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро у Вашу службу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја ћу да сачекам питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево завршио сам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ми смо дозволе у прво време издавали са доста резерве и то само у сарадњи са представницима месних власти, онда је постављено питање које је овде постављао господин Станко, велики број људи у првом тренутку, наша процена је била да смо затекли негде 3 до 5 хиљада људи, то је нашао процена била, да ли је 3 хиљаде или 5 можда је господин Станко више у праву него ја јер је домицилни становик Вуковара. Ми смо издавали значи дозволе врло ригорозно, мали број дозвола, онда су нам кад су били формиран штатови месних заједница, онда смо дали сагласност да и у батаљонима који су били одређени у месним заједницама се издају дозволе и исти критеријум је био као што је био и на «Велепромету», још да буде речено на «Велепромету» је врло мало дозвола издато, после смо разместили пункт на једној бензинској пумпи у једној бараци па је ту, ту су издаване дозволе. Што се тиче градског језгра, а рецимо имали

смо пункт за издавање у другом батаљону који се налазио у насељу Борово и тако даље близу железничке станице и тако даље, било је неколико пунктова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у то време, говорим значи од 21. па надаље, да ли су ту биле неке територијалне јединице из Србије размештене? Јесте разумели питање?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесам, јесам, само чекам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У мом знању само је егзистирао одред Лева Суподерица који је имао састав од домаћег становништва и нешто добровољаца из Србије и тај број у том целом одреду је био негде по мојој процени варирао од 30 до 50.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисте ми одговорили на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је по његовом сазнању, само Лева Суподерица.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па господин Војновић је говорио нешта о територијалним јединицама Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред ТО Стара Пазова, да ли Вам шта говори то?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, на страни 27 у предмету Радак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мени ништа, с тим што ако, у жељи да помогнемо овде значи оно што знам ја могу да вам кажем, кад је овај 80. бригада негде 14. на 15. јануар напустила Вуковар и вратила се у Крагујевац, онда су 80. бригаду сменила два одреда Територијалне одбране, један одред је био, али немојте да ми то узмете као тврдње, значи узмите то као моје сећање један је био из Владичиног Хана, а други одред је био не знам одакле. Ако је господин пуковник Војновић говорио о припадницима одреда Територијалне одбране Србије који су били можда се односи на то, е сад господин Вујановић мора да ми појасни питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Односно, шта њега конкретно интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово о чему говорите, дакле то је након Вашег одласка, након одласка бригаде за Крагујевац?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, 15. јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако се мисли о томе, а иначе ја не знам да је било других јединица Територијалне одбране на територији Вуковара, ја не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када сте хтели да истражујете случај Овчара ко Вам је рекао да се са тиме не бавите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нешто сте говорили о томе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко Вам је рекао, име и презиме молим Вас, ако смете и то да кажете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам из оперативне групе Шид.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Име и презиме човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти одговор као мало пре.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте господине судија.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исто не смете да кажете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, немам сагласност да кажем, а друго да вам кажем могу ли да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, мени је довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ево да вам кажем, сви ти подаци могу да се добију. Зна се ко је где био, као што рецимо у мом јединичном контролном картону стоји коју сам дужност обавио и тако даље. Ти подаци су доступни и ако су важни за одбарну господина Вујановића мислим да суд може да их прибави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте и да ли сте уопште извештавали о лошој ситуацији на Овчари, те исте у Шиду?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У духу онога што сам раније изјавио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам, не разумем Вас, поновите молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да сте сачинили извештај, да сте сачинили извештај команди вашег корпуса о овим дешавањима на Овчари.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли, па Вас пита Станко Вујановић да ли сте овој, тој групи у Шиду или ко је то већ у Шиду, да ли сте и њима један?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Копију тог извештаја послали или сачинили неки други?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, у више наврата сам извештавао да постоје гласине да се догодила оно што је, што се прича да се догодило у Шиду, с тим што ја то нисам истраживао јер ми је речено да се бавим јединицом, не тим случајем и да то раде други органи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Прешли смо, прешли сте господине Вукосављевићу на друго, ја Вам говорим пре догађаја или чак пред сам догађај, нећемо сад гледати датуме, да ли сте обавештавали о безбедносној ситуацији и ситуацији на Овчари, те у Шиду и ове у Крагујевцу, значи пре самог догађаја или малтене пре догађаја, ајде да тако будем јаснији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ће обавестити пре самог догађаја, из којих сазнања?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, ја нисам рекао да ће да обавести о евентуалној ликвидацији, него о стању на Овчари које он каже да није баш било добро и шта може да проследи одатле, е сад да ли је тај део некога обавестио о томе?

Одговорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, да ли сте као што нам рекосте да сте обавестили свог команданта те вечери о ситуацији на Овчари и Вашим проценама, па сте обавестили Мркшића, пита Вас Станко Вујановић да ли сте обавестили и ове у Шиду те вечери о тим својим сазнањима, проценама и тако?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мој је први контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино тако могу то да дефинишем Вујановићу.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Моји први контакти са оперативном групом у Шиду настали су иза 23. значи до 23. ја сам по линији безбедности по стручној линији био подређен команди јужног сектора, односно команди гардијске бригаде и био сам дужан њих да обавештавам, а органе безбедности из Крагујевачког корпуса обавештавао сам кад дођу код мене на територију шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи никога, не значи ни у крагујевачки корпус, ни ове у Шиду нисте обавештавали о стању на Овчари тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па обавестио је, сачинио је извештај, господине Вујановићу немојте да се понављамо, он је сачинио и писмени извештај који смо ми тражили.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не интересује мене после, него тај дан, значи није никог обавештавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чујете шта.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: О стању на терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је кога је обавестио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове у Шиду није, ове у Шиду није.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овима у Крагујевцу сачинио је касније, касније је сачинио писмени извештај. Обавестио је свог команданта, обавестио је Мркшића, не знам да ли сте обавестили и органе безбедности гардијске бригаде те вечери?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, али мислим да нисам те вечери, мислим да сам након тих догађаја разговарао са њима и то вероватно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто нисте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па сад господине судија ја да одговорим Станку, Станко је исто обављао одређену дужност.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ма пустите Ви Станка, питам Вас питање зашто нисте обавештавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу немојте да прекидате сведока.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако сте у ситуацији Ви обавестите, ако нисте у ситуацији, ако не можете да нађете инстанцу коју требате да обавестите, Ви чим будете у ситуацији да обавестите, Ви обавестите.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где сте били 19. навече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али били сте код Мркшића на командном месту.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар тамо нема његових безбедњака?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Има, али једноставно мени је командант рекао Драги иди право на Овчару и заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том смислу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У том смислу ја рецимо сам одрадио оно што је било наређење команданта. Друго, моја надлежност и мог команданта није се пласирала на припаднике гардијске бригаде и припаднике Територијалне одбране. Моја надлежност се кретала само у оквиру 80. бригаде и ја сам за то био надлежан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи како нисам ни ја обавезан да обавестим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тај пут.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Вукосављевићу ја би Вас замолио да не причате толико опширно сем ако Вас судија не замоли, мени је сасвим довољан кратак одговор, значи тај дан кад сте били ту ноћ, предвече код Мркшића нисте контактирали никога од безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: До када је водио свој лични дневник?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Органи безбедности не воде лични дневник.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па рекли сте да сте водили свој лични дневник?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Белешке само, дневник орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате службене бележнице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да имам службену бележницу и ту водим податке, али то није дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није дневник али?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се уносе запажања, датуми, места, личности?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи ако нема догађаја тог дана који су интересантни, а у дневнику су били све ратни дневници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево пита Вас Вујановић до када сте Ви то водили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цело време службовања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, док сам носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да то после се предаје негде некоме?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, то сам предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И архивира?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте и онда сам кад сам предао стару своју бележницу која је оверена печатом свака страна, ниједна страна не сме да буде истргнута без образложења, добио сам нову књигу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате ко је одпратио митничку групу у Сремску Митровицу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Припадници 80-те, чете војне полиције.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када су се вратили, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мислим да су се вратили у поподневним сатима али тачно време не могу да одредим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате, значи по повратку те јединице, њихова даља ангажовања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам конкретно на шта мислите, али та јединица, односно део 80. чете војне полиције без првог вода био је у то време доста ангажован и врло је мало, није практично имао време за одмор уопште. По војним правилима практично војник је на дужности 8 сати, 8 сати у приправности, 8 сати одмара, ти услови и у 80. чети војне полиције нису важили и радило се према ситуацији, према ономе како је ситуација налагала. Значи, било је повећано ангажовање, готово да није било време за приправности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта конкретно су радили то? Шта су конкретно радили тада то не знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ипак је то 16 година судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: По повратку значи из Митровице да ли долази у Негославце, да ли долази у касарну, где долазе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У Негославце.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У Негославце, е добро сад да ми само кратко, ја мислим да сам јасан господине Вукосављевићу, да ли тада добивају неки други задатак, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, није ми познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли и сутра добијају некакав задатак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сигурно да су добили задатак неки.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јел су добили или нису добили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети господине Вујановићу после толико времена, он не може да се сети тога, сигурно су добили, сигурно су имали, а сад шта.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја се извињавам искористила би ову кратку станку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас мења колегинице?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Колега Ђурђевић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевић.

Констатује се да у 12,40 сати судницу напусти адв. Ковачевић, те ће је замењивати до краја данашњег дана бранилац адв. Ђурђевић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је господин Каранфилов могао да нареди било шта војној полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. моторизоване из Крагујевца?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па он је био официр из претпостављене команде, могао је да практично да наређење, међутим чета војне полиције је под директном командом команданта бригаде, значи он је могао да да наређење и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то негира, чули смо га јуче овде, он то негира.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, не могу ништа да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као орган безбедности 80. моторизоване бригаде из Крагујевца могли да наредите командиру чете војне полиције ваше бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, у правилу за рад органа безбедности изричито стоји да органи безбедности не командују јединицама војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је онда могао Каранфилов да нареди, а Ви не можете? Ви не можете својима да наредите, а Каранфилов може вашима?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он може да да наређење, ја могу да дам наређење, међутим извршно наређење за командира чете војне полиције само наређење команданта бригаде. Ја могу да пренесем наређење команданта бригаде капетану, односно командиру чете војне полиције или било ком полицајцу, он може да га изврши или може пре извршења да провери код команданта да ли је то његово наређење.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи Ви сте пренели наређење од команданта значи у овом случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није, није то спорно, него причамо сад уопштено, остаје нам нејасно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Питајте господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете Каранфилов, он је официр претпостављене команде и могао је да нареди.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али Везмаровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је орган безбедности?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, али сад Везмаровић нема разлога да не поверује да је то наређено из претпостављене команде, нема разлога да не поверује, а ако не поверује може тражити од свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у том смислу мислите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, значи ми органи безбедности можемо само да пренесемо наређење, иначе ми не командујемо јединицама војне полиције и то стоји у Правилу службе за рад органа безбедности, што је документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад разумем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Прво питање је у вези цивила који су били на Митници, у ратном дневнику је било 3 до 4 хиљаде цивила тамо, послано је 16 аутобуса, да ли сведок зна шта се са тим цивилима, значи говори се када је митнички?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мало слабо господина Вујовића чујем, или да он понови питање или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас да ли имате неких сазнања везано за велики број цивила са Митнице које је требало транспортовати, цивила?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо о оној групи заробљеника 170 и нешто који су смештени на Овчари, него се у овом ратном дневнику ваше бригаде наводи да је требало збринути 3 до 4 хиљаде цивила са Митнице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тај део из ратног дневника ми није познат.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не то је гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијске, гардијске бригаде, јел тако?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То ми тек није познато, ја нисам уопште имао увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви сад, Ви сте на тој територији на том терену, да ли имате неких сазнања те врсте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита Вујовић.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био на Митници, пардон, на Овчари када је дошао митнички батаљон?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, био сам и провео сам целу ноћ.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је тада преко Овчаре пролазила нека колона аутобуса, камиона, путничких возила и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај дан?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У мом знању, не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна да је нека путничка возила да су била тамо на Митници, на Овчари паркирана.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, било је једно 50-60 возила по слободној процени, по сећању.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок видео кад су та путничка возила довежена?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли сам видео кад су довежена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су довежена?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли је сведок упознат ко је довео та путничка возила?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, нисам упознат.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок споменуо да је од 23. контактирао са мном, са Станком и тако даље и тако даље, када је сведок то контактирао са мном као командантом Територијалне одбране?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У првим данима 23, 24. али имали смо и разговор после Вашег враћања из болнице. Иначе ја сам преко својих потчињених органа вршио истрагу ко Вас је ранио, како Вас је ранио и тако даље и тако даље. О томе је сачињен и извештај и тако даље.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи сведок каже да ме је пре тога упознао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Извините, нисам чуо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пре тог рањавања, сведок је рекао да ме зна?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, 23, 24.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас да му предочите 24.11. страна 52 ред 19: «да ли познајте Мирољуба Вујовића», каже: «да познајем га», «откад га знате», «он је био рањен», то је скраћено читам, «па сам га упознао по доласку из болнице». Па ме је упознао по доласку из болнице? Страна 52, ред 19, 24.11. Да Вам читам па да Ви ухватите онда ово моје читање, или како. Почине са: «Да ли познајете Мирољуба Вујовића», каже: «да,да».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и касније каже опет ја сам са њим обавио разговор да видим по повратку из болнице и тада сам га први пут упознао.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је заиста Ваша изјава од 24.11.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је ред 29, то је следеће.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А данас нам рекосте да сте са њим, са Вујановићем, са Ланчужанином разговарали одмах по престанку ратних дејстава тамо па говористе 23, 24.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја и сад мислим да је то тако било, али не могу да Вам тврдим са ове временске дистанце да је то апсолутно тако тачно. Ја сам се трудио да ухватим контакте са свим важним људима који су руководили јединицама и командовали јединицама Територијалне одбране, кад сам са ким разговарао са ове инстанце, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сад да определите кад сте се заиста?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сигурно сам рецимо разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се заиста са њим упознали први пут?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сигурно сам разговарао са њим кад се вратио из болнице да ли жели да ово и тако даље, али ја верујем да смо и пре тога се виђали и разговарали, не могу да тврдим мислим ништа најискреније речено, ипак је то временска инстанца од 16 година, ако је то тако ту уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово сте рекли 24.11.2004. године.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У два наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево чак и у два наврата што каже Вујовић, данас говорите нешто другачије па Вас зато питамо шта је истина.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са извињењем господине судија, али ја причам по сећању. Сигурно је да сам, постоји белешка моја, мој извештај о рањавању и тако даље, непосредно после тога разговор сам водио, водио сам разговор са његовом супругом и са мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумемо, него нам данас рекосте и из тога би се дало закључити да сте са њим разговарали пре пошто је он рањен 04. децембра, дакле да ли сте пре рањавања са њим имали неке контакте? Ви данас рекосте да јесте и то да је био и да је био командант?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Станко начелник штаба?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, у мом знању. У мом знању кажем, е сад то је временска дистанца, ја са извињењем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро ја ћу само, може кратак коментар у вези овог казивања или само кратки коментар да кажем да по повратку из болнице могуће да смо разговарали у вези тога рањавања и тако даље, ја се не сећам. Јер оно рањавање био сам дан, два и после сам отишао на Златибор са женом, супругом, са моја два брата и они са женама и вратио сам се тек значи после, тамо сам дочекао Нову годину. Што значи да смо се могли после тог рањавања једном, кад је обавио разговор са мном, значи још једном само могли видети. Ја сам реко да сам кратко време и као прво видимо и сами шта је Територијална одбрана по казивању сведока. Одмах да питам и за то рањавање, кад је интересантно може и то, да ли је неко изашао на увиђај о том рањавању мом?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли се зна где је «шкорпион», чауре да ли су купљене, да ли је нешто обављено?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Све, све, радио је заставник Јоцић, активно војно лице.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Који, заставник?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са извињењем, могу са ове временске дистанце да погрешим, Јањићијевић или Јоцић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Један од те двојице заставника је радио и то је одрађено врло стручно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Стручно, све је нестало, да. Пошто је сведок рекао, каже то је транскрипт 10.11., страна 29 ред 6 од реда 6 почиње, скраћено значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страна 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Каже, то је тих дана имао неке разговоре податке како би то требало да буде и тако на ваше питање, према оперативном дневнику рекли сте да је то 20. па онда он даје, то ми је презентовано од стране Хашког трибунала, па на крају онда каже е сад опет нисам констатује. Шта је мислио са тим е сад опет нисам, да ли нисам ситуран, да ли нешто нека искоментарише, због чега каже е сад опет нисам, недовршено, коментар на 20. шта Вам то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам прве контакте са представницима Хашког трибунала имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ја читам мало па Ви коментаришите. Председник већа: «То је тих дана, имамо неке разне податке, кад би то требало да буде, према оперативном дневнику ваше бригаде то би требало да буде 20-ти, бар је тако уписано». Сведок Вукосављевић: «То ми је презентирано од стране представника Хашког трибунала показн ми је инсерт из ратног дневника да је уписано да је то било, е сад опет нисам», остали сте ту недовршени, шта, шта нисам?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Господине председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран или?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На првом саслушању по предмету господина Мирољуба Вујовића ја нисам уопште био у контакту са представницима Хашког трибунала, то сам могао да изјавим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је Ваше.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Код Саше Радака, кад сам био код Саше Радака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Ваша изјава у предмету Радак.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па то, у предмету Саше Радака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И то је могућно, не знам шта сад, шта то нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо тако сад.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ма не, добро мислио сам да ли није сигуран да искоментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вероватно то, добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли неко није укуцао нешто или нешто, а друго морате ово, ово је било у вези Саше Радака, није било на првом саслушању уопште говора о овоме што смо, што господин Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био тад кад су цивили били, нешто сам заборавио па само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад су цивили били оно кад је Јан Марчек био у обезбеђењу? Да ли је сведок онда био? Кад је био међународни Црвени крст, цивили, значи жене, деца, да ли је сведок онда био присутан?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тада били?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, или није у мом сећању.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок сутрадан, знач по дешавању на Овчари, после овог значи што причамо о овом предмету, да ли је сутрадан био код команданта, односно пуковника Мркшића? Сутрадан значи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам подређен команданту 80. бригаде.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је мислим са уопште долазио са пуковником Војновићем или било ким, потпуковником шта је био?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, са, па са њим сам свакодневно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, да ли сутрадан да ли сте са неким, било ким нема везе свраћали до команде ОГ Југ код пуковника Мркшића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У мом сећању не, можда сам свраћао у команду код Шљиванчанину, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не дужите, само реците да или не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Иста питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Драги Вукосављевић безбедњак и обавештајац у време тих дешавања и многе информације су Вам биле доступне и знао је. Да ли има информацију и сазнање да сам ја Милан Ланчужанин Камени, некога тамо, значи на Овчари да будем конкретнији овај пута, убио, стрелјао или наредио тако нешто?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, уопште ми није познато нити сам у оперативном раду касније сазнао да је Милан Ланчужанин звани Камени некога

стрељао, чак је његов однос према органима безбедности и према једној ситуацији која је настала због погибије неких војника из одреда Суподерица врло конструктивно деловао и врло био кооперативан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете, шта?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И врло добро сарађивао. Да ли ме чује господин Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је тај догађај за који се тужилац заинтересовао, па управо сам то сад хтео да Вас питам, иако је неvezано за Овчару, да појасни и то јер пошто Вам је то сигурно познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо о томе, нећемо о томе господине Ланчужанин, нећемо о томе, него ми само реците господине Вукосављевићу кад сте Ви Ланчужанина упознали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јел могу само једну малу исправку јел само могу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам био начелник органа безбедности, значи нисам био, нисам радио обавештајне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Кад сте упознали Ланчужанина?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па директни контакт са Ланчужанином сам имао у ноћ кад се догодио овај догађај о коме смо причали и господин Ланчужанин је дошао у моју канцеларију, пробудио ме, то је било негде иза поноћи, обавестио ме и тражио моју интервенцију, што је поступио апсолутно у војничком духу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте га први пут?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сад да вам кажем ево дошао сам због господина Вујовића у ситуацију, ја говорим по сећању знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По сећању добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И сад господин Вујовић се позвао на записник, ја сад практично је мој записник фоно записник, да ли је сад све то откуцано како сам ја баш рекао, ја не могу да кажем и не могу да се одредим, али рецимо за неке ствари за које сам сигуран ја могу да кажем. Само би замолио ово у вези што сте Ви питали да одговорим господину Ланчужанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то нас не занима, то нас не занима.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ми не одговористе на ово, кад сте га први пут видели и упознали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тад сам га сигурно видео, а да ли сам пре тога га видео ево са ове временске дистанце стварно не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тад везано за овај неки други накнадни догађаја, то је накнадни догађај. Златар па Милојевић.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Пошто човек каже да је често путовао у Шид и назад и овамо, само ме интересује, остало је недоречено јели му познато ко је издавао пропуснице у Шиду за улазак у зону борбених дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна, питао сам га ја. Ја сам га питао, он зна да су издаване тамо, али не зна ко је то.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Не, Ви сте га питали за «Велепромет» и за овај део, за улазак у зону ратних борбених дејстава, господин би морао знати да су те пропуснице издаване?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су издаване у Шиду.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао. Издаване су у Шиду, сад он не зна тачно ко је то.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли сте икада били у Ловачком дому у Шиду? За време борбених дејстава и тога, у Ловачком дому тамо, војна полиција што је била и то?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Не сећате се?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се тога, најискреније.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли Вам нешто значи Новаковић пуковник, падобранац? Звали су га «Теча»?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са ове временске дистанце не могу ништа да Вам кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Из Митровице наводно да је он, са митровачким корпусом да је био, наводно, јел Вам познато нешто? Аћимовић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро какве то има везе господине Златар?
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Нека сазнања имам да су они издавале те пропуснице, зато питам. Аћимовић, Јовић?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мени то није познато, та имена за издавање пропусница нису ми позната, али функцијално је за мене да су у Шиду издаване пропуснице.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па добро хоћете ми рећи само онда једну другу ствар?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Хоћете ми рећи само једно онда, ваши кгарујевчани били су Вам у посети, јел Вам то познато?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Како да не.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Синдикат?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Хоћете ми рећи како су они ушли у Вуковар, јел Вам познато?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да Вам кажем најискреније не знам, али мој школски друг, из Техничке школе је био председник синдиката, са њим сам разговарао а стварно га то нисам питао.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Можемо његово име добити?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Вероватно су добили дозволу у Шиду, вероватно, претпостављам.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Можемо добити његово име? Његово име, тога председника синдиката што Вам је ишао у посету?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Вукосављевић Драгић.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Вукосављевић Драгић?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само за једно Ћ, да ја сам Драги.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је Драгић?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, а он је Драгић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Вам је био у посети?
СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па био је у посети.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: 21-ог, 21. је ушао синдикат, дошао њима, што исто Јан Меркач тврди да су се повукли 20. ујутру. 21. синдикат је обилазио њих на Грабову и то је значи лаж.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви то знате господине Златар кад сте?
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па пише у дневнику 21. синдикат је, ево пише.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, добро, добро.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Синдикат је обишао на Грабову и у Сотину, па до свега се дође, полако.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам тај датум, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Стварно не знам тај датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Председник синдиката је био, градског одбора, мој школски друг из Техничке школе, 4 године смо били заједно, 5-6 пута сам за њега одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Пошто се само за Ћ разликујемо.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, ништа више. Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Милојевићу.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хтео би да поставим питање само да ли познаје Трифуновић Новицу из Крагујевца, инспектора полиције?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако мисли на Трифуновић Новицу - Кинеза, он је био припадник 80. чете војне полиције и у мом знању је да је иза рата био у саставу војне полиције крагујевачког корпуса. Не знам да је некад био инспектор. Мислим да је обичан полицајац позорник, да је инспектор не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Одговорио је, моје је следеће питање надимак који је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули смо. Чули смо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао данас у једном тренутку да је Каранфилов могао да нареди Везмаровићу да повуче јединицу, чету Војне полиције, да би се после кориговао па рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пренесе наређење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите само, да пренесе то наређење, чије наређење, од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је то, претпостављене команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које претпостављене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његове команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако смо схватили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то ја нисам схватио, морао сам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, тако смо схватили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сад наређење команданта 80. бригаде или овог другог, али сад сте ми Ви рекли, извињавам се. Да ли он зна за неко лице из органа безбедности 80. моторизоване бригаде са презименом Ритопечки?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам, у 80. бригади ни једно лице са презименом Ритопечки није постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у крагујевачком корпусу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па добро ја не могу да говорим о именима и презименима крагујевачког корпуса, али господин тужилац то може да провери и да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ево сад питамо Вас да ли познајете особу са презименом Ритопечки?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, Бане Ритопечки је био заставник у оквиру контра-обавештајне групе крагујевачког корпуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му је име?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранислав?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако можете да признате трошкове бензина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевац – Београд – Крагујевац 1.300,00 динара цена је јавног превоза.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам дошао путничким аутом да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ово је јавни превоз, толико можемо да Вам досудимо, можемо Вам пошто долазите из далека и требаће Вам за повратак цео дан сте практично одсутни, рецимо још 1.000,00 динара на име трошкова исхране? Па 2.300,00 укупно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па господине судија да лицитирам о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па не желим да лицитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него Вас питам да ли би то било довољно или сматрате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па добро бензин ме кошта 2.000,00 и путарина 520,00 е сад није битно немојмо око тога да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па добро.

Сведок тражи трошкове доласка и исти се у износу од укупно 3.000,00 динара сведоку и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Вукосављевићу можете ићи. Само кратко.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Леп дан свима, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Господине Војновићу да бисмо одлучили о предлозима Ваше одбране имамо то у једном поднеску господина Вујина од прије једно месец, месец и по дана, само кратко молим Вас изађите да чујемо од Вас нека објашњења. Неће то дуго. Можете и тамо сести, не морате овде прилазити, можете тамо сести на најближу столицу.

Опт. Војновић Милан на питање председника већа исказује:

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Овде се не чује ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не чујем ништа овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете ме?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не чујем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу ко је Ковачевић Јандрија?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ковачевић Јандрија?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: То је један чојек који је био код мене у мојој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: За време рата цело време рата од пре почетка рата кад је избежо из града онда је дошао код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И био је у Вашој кући?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је смештен са Вама и Вашом породицом?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Смештен са мном, да, са мном у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и овог дана о коме ми овде судимо, да ли је био код Вас у кући?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не само тог дана, био је и после тога је био, док се није сместио он, док није нашао кућу, његова је кућа изгорела скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Милош Војновић?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: То је исто човек који је дошао код мене прије још него Ковачевић Јандрија, побего он и његова жена, а жену је после он послао за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки Ваш рођак?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Није ми никакав рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је исто презиме?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, цело је село Војновића било ту гдје сам ја рођен, зато Вам кажем да има 12 Војновић Милана, има не знам ја Војновић Милоша да Вам не набрајам исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Значи и он је био тада тамо?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, био он тада са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас кући?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Прве гранате кад су кренуле из Борова Села, он је био у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, избегли људи и смештили се код Вас?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Смештени код мене у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала.

Потом председник већа у 13 сати издаје

НАРЕДБУ

Претрес се прекида, наставиће се

- 11.05.2007. године са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА